

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202242

UNIVERSAL
LIBRARY

ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾತು.

ಎಂ. ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯ ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.,

ವಿನಾಯಕ ಪ್ರಕಟನಾಲಯ.

ಕಲ್ಕತ್ತಾಉದ್ಯಾನ ಪ್ರಕೃತಕ ಭಂಡಾರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

ಮು ನ್ನು ಡಿ

ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳೇ ಕಡಮೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಒರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇನು! ಆಧುನಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾಡಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಕನ್ನಡಿಗ ಮಹಾಶಯರು, ಮಾತೃಭಾಷಾಭಿವಾಸದಿಂದ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಕವಾಗಿ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವರಾದರೆ, ವಾಕ್ಯವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ-ಭಾಷೆಗೂ ಮಹದುವಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು. ಮಾತೃವಲ್ಲ- "ಹೈಸ್ಕೂಲು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲು ತಕ್ಕ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ಕೊರತೆಯ ಕಾರಣವೂ ಸೀಗಿ, ನಮ್ಮ ಬಾಲಕರು, ತೊಡಕಿಲ್ಲದೆ - ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಬೋಧೆ ಹೊಂದಲು ಅನುಕೂಲವಾದಂತಾಗುವುದು.

ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನಿಯಮ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಓದು ಕಲಿವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಈಗ ಹೇಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೋ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬೋಧನೆಗಾಗಿಯೂ, ಈ ಬಗೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸುವ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ - ಕ್ರಮಪಾಠಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪರಿಚಯಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ರಚನೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಬೇಕು. ವೊದಲನೆಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳ ವಿಷಯ ವಿವರಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಲ್ಪಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಎರಡನೆಯ ಮಾದರಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕೃತ ವಿಷಯ ವಿವರಣೆಗಳು ಒರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ - ಹೇಳಿದ ಒಂದು ವಿಚಾರವು, ಸುಬೋಧವಾಗಿ ಪಾಠಕನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪರ

ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆಯೇ ತಿಳಿವಂತಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅವನ ನಿತ್ಯದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ವಸ್ತು - ವಿವರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರದ ಸ್ಥೂಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕುದೇ ಈ ಬಗೆಯ ಗ್ರಂಥರಚನೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಬೇಕು.

ಈ ಜನಾಂಗ ಬೋಧನೆಯ ಮಹದುದ್ದೇಶವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ತ್ರೀಮಾರ್ಟ್ ಎಂ. ಜಿ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯನವರು, ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯತೊಡಗಿದರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪಶು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಇರುವ ಪ್ರಬಲ ವೈತನ್ಯವು ಸೈಕಿಂಗ್ ಜೋಥಿ (Instinct) ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ (Intelligence) ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಕೊಂಡು, ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಸ್ವಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ವವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಇವುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗಕ್ಕೂ ಹೇಗೆ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವೈಸರ್ಗಿಕ ಜೋಥಿವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ತರುವಾಯ ನಗು, ಭಯ, ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ, ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯ ವಿಚಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಗತಿಪರ ಕ್ರಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಾದ ಗುಂಡನ್ನು ನುಂಗಿಸುವಂತಿರಬಾರದು - ಲೇಖಕನ ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಪಾದನ ಕೌಶಲವು ಸುಲಿದ ಜಾಳಿಯ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಡುವಂತಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಆ ವಿಚಾರವು ಪಾಠಕನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪದೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದು. ತ್ರೀಮಾರ್ಟ್ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯನವರು, ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲೂ ತಾವು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಈ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯತೊಡಗಿರುವೆವೆಂಬುದನ್ನೂ, ಅವನ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿ - ಪ್ರೌಢಿಮೆಗಳು ಮಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಮುಂದಿರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವೈಷಯಿಕ ಕಾಲೇಜು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಸಮ್ಮತನೇಕ ಜಾಲಕರು, ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾ

ವಾದರೂ, ಅವರ ಆ ಅಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲವೂ, ಕೇವಲ ಒಂದೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ, ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದ್ದಲ್ಲದೆ, ಆದರಿಂದ ಅವರ ನಿತ್ಯಜೀವನಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಲಿಲ್ಲ - ಇದಕ್ಕೆ - ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಆಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವಿತದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸಿಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಡೆವ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದ ಸೇವೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯನವರಿಗೆ, ಭೌತಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬನಸಮಾಜದ ಬೋಧನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಬರೆವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರತಿಭೆಯಿದೆಯೆಂಬುದು, ಈ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಸಿದ ಮಗುವಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಫಲಾಸೆಕ್ಕೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹಾಲು ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ ತಾಯಿಯ ಕರ್ತವ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ, ಆರ್ತರಾದ ಅಜ್ಜರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಾಸ ಮಾಡುವುದೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚಾರ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತ ಜನಾಬುವಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಯುತರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ತಮ್ಮ ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವರಾದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಲೋಕೋಪಕಾರವಾಗುವುದೆಂದು ನಂಬಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಿರಳವಾಗಿರುವ ಈ ಬಗೆಯ ಗ್ರಂಥ ಲೇಖನ - ಪ್ರಚಾರಣೆಗಳು, ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಜಿಂಗಳೂರು ನಗರ, }
ತಾ|| ೧-೨-೧೯೩೦. }

ಇತಿ,
ಯಂ. ರಾಮರಾವ್,
ಸಂಪಾದಕ. 'ಸುಬೋಧ'

ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾತು

೧

ವಿದ್ಯೆಯೆಂದರೇನು? ಇದನ್ನು ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಮಹನೀಯರನೇಕರು ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಯಾ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೂ, ಆಯಾ ಕಾಲದೇಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೂ, ಆಯಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತೋಚಿದಂತೆಯೂ ಬರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರಾಗಿ, ಸರ್ವ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ 'ವಿದ್ಯೆ' ಎಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ; ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ. ವೇದಾಂತಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೆಂದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನೊಡನೆ ಸೇರುವಿಕೆ. ಇಪಶೋಕದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೇ ಅನವಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಯಾವುದರಿಂದ ತಾನು ಇಪಶೋಕದಲ್ಲ ಸಕಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೇ ವಿದ್ಯೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಯಾ 'ವಿದ್ಯೆ'ಗಳಿಂದ ಏನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ನಮೂಗಿಸಿದ್ದಾರಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತಾಮ್ರವೇನೆಂದರೆ, ತಾಮ್ರದಿಂದ ಜಂಬು, ತಟ್ಟೆ, ಪಂಚಸಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದ ಹಾಗಾಯಿತೇ ಹೊರತು, ತಾಮ್ರವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದವನೇ ಪಶು. ಎಂದರೆ, ಪಶುಗಳಿಗೂ ಮಾನವರಿಗೂ ಈ ವಿದ್ಯೆಯೇ ತಾರತಮ್ಯವೆಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಈ ತಾರತಮ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ಅಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಮಾನವರಿಗೂ ಪಶುಗಳಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು, ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ, ಇವುಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದಂತಾಯಿತು.

ಪಶುಗಳಲ್ಲಿ ಸೈರ್ವಿಗಿಕ ಬೋಧೆ (*Instinct*) ಯೇ ಪ್ರಬಲ; ಮಾನವರಲ್ಲಾದರೋ ಬುದ್ಧಿ ಕೌಶಲತೆಯೇ (*Intelligence*) ಪ್ರಬಲ. ಮಾನವರಿಗೆ ಸೈರ್ವಿಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ; ಸಾಕಾದಷ್ಟಿವೆ ಆದರೆ ಆ ಸೈರ್ವಿಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಟ್ಟುಕೊ

ಳ್ಳಲು, ಇವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರ ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು 'ಪ್ರತಿಬಂಧ' (Inhibition) ವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಬಹಳ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಈ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೇ 'ವಿದ್ಯೆ' ಎಂಬುವುದು, ಕೆಲವು ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರ ತತ್ತ್ವಜ್ಞರ ಮತ.

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರ ತಿಳಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲವೆಂಬುದು ಕೆಲವರ ವಾದ. ಒಂದು ಕಥೆ ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ: ಕಳ್ಳರು ತಾವು ಬಂದು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು, ನೋಡಲು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಗದದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದ್ದಿತಂತೆ. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬಂತು. ಓದಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ತಕ್ಷಣವೇ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸುಲಭವಾದ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು; ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ಹೇಳಿದರು. "ಹ್ಯಾಗೆ ಬರತ್ತರೋ ಬರಲಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನದೇವರ ನಿರ್ಮೂಲ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಹೊಸಲಿನಲ್ಲೇ ಹಾಕ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ತುಳುಕೊಂಡು ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರತ್ತರೋ ನೋಡೋಣ!"

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೇನು, ಕೋಟ್ಯಾಸುಕೋಟಿ ಪದಗಳನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೇನು, ಅದು ವಿದ್ಯೆಯೇ? ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅನೇಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೇ ತಿಳಿಸುವ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಆ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆದುದರಿಂದ, ವ್ಯವಹಾರ ತಿಳಿಯದೆ, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ; ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸದೆ, ಬರೀ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೇ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅದು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲ. ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ. ಈ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನೂ ಎರಡನ್ನೂ ತರಬೇತು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದಂತೆಯೇ. ಇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆಂತಲೂ ರಸ ಪ್ರಾ

ಧಾನ್ಯ; ಈ ರಸ (Emotion) ಕ್ಕೆ ತೌರುಮನೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆ (Instinct) ಅದುದರಿಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಕೂಡಲತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದೇ ವಿದ್ಯೆಯೆಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಯ ಮತ್ತು ಕುಶಲತೆಯ ಸಂಕಲನವೇ ವ್ಯಕ್ತಿ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೇ ವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲತತ್ವ; ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಮಷ್ಟಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಏಕತೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಸಮಷ್ಟಿಯ, ಇವೆರಡರ ಮೇಲ್ಮೈಗಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೇ ವಿದ್ಯೆ.

೨

ಕ್ರಿಯಾಕೀಟಾದಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನವರಿಗೂ, ಇರುವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೇ *ನೋದಲನೆಯದು. ಹಾಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದವು ಮಿಕ್ಕವುಗಳ ಪಾಲಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳೆ ಮಂಚವಿದೆ; ಅದರ ಕಾಲಿನ ಒಂದೆ ನೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು 'ಜೇಡ' ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿತು. ಅದು ಪೂಸೈಸುವವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಕೆಡಿಸಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿತು. ಪುನಃ ಕೆಡಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೂರುಸಲವಾದ ನಂತರ ಆ ಜೇಡ ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮನೆಯ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ 'ಗಲೀಚಾದ' ಕಡೆ, ಇದೇ ಜೇಡ, ಹುಳುವಂತೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಏನು ಮಾಡುತ್ತೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ದೂರದಲ್ಲೇ ನಿಂತೆ. ಆ ಜೇಡನು ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಕುಳಿತು, ನೋಣಗಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ನೋಣಗಳಾದರೋ ಜೇಡನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಿತು. ನಾಲೈದು ಸಲ ಜೇಡನು ಪಾಂಡು ನಿಷ್ಫಲವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ 'ಬೇ ಹುಪ್ಪಾರಾದ' ಒಂದು

* ದ್ವೀಪಿವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ - ಸರಸ್ವತಿ - ಸಂಪುಟ - ೮ ನಂಜಿಕೆ ೩.

ನೋಡದ ಕಡೆಗೆ - ಈ ಜೇಡನು ಹಾರಿ, ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ನೋಣವು ಒದ್ದಾಡಿತು. ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲೋಸುಗವೋ ಎನೋ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ನೋಣಗಳು ಜೇಡನ ಮೇಲೆ ಹಾರಾಡಿದುವು. ಜೇಡನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ನಿಮಿಷದವರೆಗೆ ನೋಣವು ಒದ್ದಾಡಿ ವ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಜೇಡನು ಗೂಡು ಕಟ್ಟುವುದು ತನಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಬದಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ. ಗೂಡು ಕಟ್ಟಲು ಜೇಡಾದ 'ದಾರ' ವನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಜೇಡನಿಗೆ, ಸುಮಾರು ಮೂರು ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ದಾರವಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಗೂಡುಗಳೂ ಹಾಳಾದ ಮೇಲೆ ಜೇಡನು ತನ್ನ ಹಸಿವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಗೂಡಿದ್ರಾಗ ನೋಣಗಳು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು, ಜೇಡನಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು, ಈಗಲಾದರೋ, ಜೇಡನೇ ಹಾರಿ, ನೋಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ವೆದಲಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

ಇಂತಹ ಎರಡು ಜೇಡಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿದರೆ, ಎರಡು ನಾಯಿಗಳು ಎಂಜಿಲೆಲೆಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಜೇಡನು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಕೊಂದೇ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತೆ - ಕಾಡುಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ. ನಾಗರಿಕ ಮನುಷ್ಯರು ಹೀಗೆ ಸಂಧಿಸಿದರೆ, ಅವರ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಅದೇ ಎರಡು ಜನಾಂಗಗಳು ಹೀಗೆ ಸೇರಿದರೆ ಯುದ್ಧ.

ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಎರಡನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸೈರ್ಗಿಕ ಜೋಧೆ. ಇದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವುದೇ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ. ಇದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಸೈರ್ಗಿಕ ಜೋಧೆಗಳಲ್ಲಿ *ಕೆಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

* 'ಆಟ' ವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ.

ನಗು

ಇಲ್ಲಿ 'ನಗು' ಎಂದರೆ ನಗಬಾರದೆಂದರ್ಥ. ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ 'ನಗು'ನೆಂದರೇನು—ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಜೆಯೇ ಮಕ್ಕಳು ನಗುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅಪರಿಚಿತರು ಬಂದಲ್ಲಿ, ನೊದಲನೆಯದು 'ಯಾವೂರು?' ಎರಡನೆಯದು 'ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ?' ಮೂರನೆಯದು 'ಏತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ?' ನಾಲ್ಕನೆಯದು 'ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ' ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೆ 'ನಗು' ನಮಗೇನೂ ಅಪರಿಚಿತನಲ್ಲ; ಆತನ ವಿಷಯ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿದೂ ಇಲ್ಲ. 'ಯಾವೂರು?' ಊರೇ ಆಗಬೇಕೇನು? ಹಳ್ಳಿಯೊಳಗಿಲ್ಲವೇನು? 'ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ?' ಹೊಟ್ಟಿಯೊಳಗಿಂದ ಬರುವುದೂ ಉಂಟು. 'ಏತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ?' ಇದೇ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ—ಉತ್ತರ ಸಾನಾ ಬಗೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ 'ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ—ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ' ಎಂದು ಯಾವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನೂ ಹೇಳಲಾರನು.

ಮಟ್ಟಿದ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳು ನಕ್ಕಂತೆ ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಾದ ಅನಂತರ ಈ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಾರೆಂತಲೂ, ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವುದಾದರೆ ಈ ರೀತಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು, ಮಗುವು ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತದೆಂಬರು. ಇವೆರಡರ ಪೈಕಿ ಯಾವುದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು (Psychologists) ನೋಡಿ, ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾವು ನಗುತ್ತೇವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ನಗುವು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಈಡಿಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಸಿಸಲೋಸುಗ ಜನರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಕೆಲವು ವಿಚಿತ್ರಾಂಶಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸನಾಡುವವರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಜನರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರ ಉಡುಪನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಂಪು ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ಹಜ್ಜಾಗಿರುವ ರುಮಾಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಕೆಲವರು ನಗುತ್ತಾರೆ; ಆ ಉಡುಪನ್ನೇ ಕೆಲವರು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನಗಿಸಲೋಸುಗ ಒಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಬಿಳುಪು, ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪುಷರಾಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಏಕಟಕವಿಯು ಓಡಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನಮಗೆ ನಗು ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನಾವು ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಸಂತೋಷವಿರಬಹುದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಬಬ್ಬ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. 'ಜನರೊಡನೆ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಷರಾಯನ್ನು ಹೊಲಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಡತೆಗೆ ಅನುನಯಪಡಿಸಲು, ಕೆಲವು ಮಾದರಿ ಪೋಷಾಕನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತೇವೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ

ದರೆ ಆ ಪೋಷಾಕನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬಿಡುತ್ತಾಬಿಡಬಹುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಆದರೆ ನಾವು ನಕ್ಕಾಗಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಷ್ಟಿಯ ನಡತೆಗೆ ಅನುನಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೋಣವೆ? ಇದಕ್ಕೂ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಬಂದೊ ದಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿರೂ ಪದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾವು ನಗುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕಟ (ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ) ವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಆ ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ನಗುತ್ತೇವೆಂತಲೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಗುವಿಗೂ ಸಂಕಟಕ್ಕೂ ಬಹಳ ದೂರವಿದ್ದರೂ, ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಗುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸಂರಕ್ಷಕರವಾದ ಉಪಕರಣವೆಂದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಆಡುತ್ತಾ, ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಮುಂದೆ ಎಡವಿಬಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ನಗುತ್ತಾರೆ; ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಅದರೊಡನೆ ಸಂಕಟ (ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ) ಪಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಕ್ಕದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಸೀನುವಾಗ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರು ನಗಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಂಟಾಟದಲ್ಲಿ ಅವರಿವರು ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ನೋಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬೈರನ್ (Byron) ಎಂಬ ಕವಿಯು 'I laugh so that I may not weep' ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.

‘ಕಿಟ್ಟ — ನುಹಾರಾಜನು ಯಾರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ತನ್ನ ಬೋಪಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ ?

ರಾಮ — ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀನೇ ಹೇಳು —

ಕಿಟ್ಟ — ಕ್ಷೌರಿಕನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ.....’

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ. ಈ ಸೂತ್ರದಿಂದ ‘ನಗು’ ಎತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ವಾತ್ಸಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಯುವಕಬಾಲಕಬಾಲಕಿಯರು ಒಬ್ಬರಿಗೆಒಬ್ಬರು ಹಸ್ತಲಾಘವವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕುಡೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆ ?

ನಗುವ ಗಂಡಸನ್ನೂ ಅಳುವ ಹೆಂಗಸನ್ನೂ ನಂಬಬಾರದೆಂಬ ಗಾದೆಯಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಅಳುವುದು ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಹೇಗೆ ನೈಜಗುಣವೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಗುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತನ ನೈಜಗುಣವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಈ ಗಾದೆ ಹುಟ್ಟಿದೆಯೋ ಏನೋ ಕಾಣೆ. ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಕೆಲವರು ನಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನಂಬಕೊಡದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆ ? ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಎಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ನಗದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಂಬಬಹುದೆ ? ನಗುವನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ನಗುವನ್ನು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸ್ವಾಭಾವವಾಗಿ ಕೊಂಡಿರುವುದೋ ಅದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಸಹ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮುಚ್ಚಲು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೈಜಸ್ವಭಾವವು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಂಬುದು

ಯಾವ ಭರವಸೆ? ಈ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಳೆದಲ್ಲಿ ನಗದೆ ಇದ್ದವರನ್ನು ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ನಗುವವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ: ಕೆಲವರು ವಿಚಿತ್ರ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಯ್ಯನ ಹಬ್ಬದ ವೇಷಗಳು ಇವರಿಗೆ ಪರನಾಸಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಕರಡಿವೇಷ, ಮುಖಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೂಗು ಉದ್ದವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮೂಗಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು, ಬೂದಿತುಂಬಿದ ಕೋವಿಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಶಿವಾಯಿ ಗೌಡನ ಕಿವಿಗೆ ಬೂದಿ ಊದುವುದು, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಅತಿಯಾಗಿ ನಗು ಹುಟ್ಟುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವನನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ತರದ ನಗುವನ್ನು ಆಕೃತಿ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ನಗು' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗಡದವರು ಈ ವಿಧವಾದ ದೊಂಬಿ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ನಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ಜನರಲ್ಲಿ ನಗುವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸದಿರುವುದು, ಇವರಲ್ಲಿ ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ನಗುವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

1. 'ಅಜ್ಜಿ--ಕಿಟ್ಟೇ, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ಮಾಡಿದೆ ಏನೋ?

ಕಿಟ್ಟೆ--ಇಲ್ಲ ಅವ್ಯಾ.

ಅಜ್ಜಿ--ಯಾಕೋ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀ--

ಕಿಟ್ಟೆ--ಪುರೋಹಿತರು 'ಅರ್ಘ್ಯಬಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೋ ವುಣ್ಣಾ!' ಅಂದರು, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟೆ....'

2. 'ತಂದೆ--(ಮಗನಿಗೆ) ಕಿಟ್ಟೋ, 'ಹಾಲು ಆರಿರುತ್ತದೆ' ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಮಾಡು.

ಕಿಟ್ಟು--Milk is six.'

'ನಗೆಗಡಲ'ಲ್ಲಿ ಇವೆರಡು ವಿಧಗಳಿಗೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಯಾವಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಂದಿ

నగుత్తారేందు ఎణిసిక్కుల్లి దొంబివిచిత్రుగళిగే సుమారు సే క డ తొంబత్తు బరుత్తదేందు తొరుత్తదే. నగువు వొదలు దొంబి విచిత్రుదింద యట్టిదరల, బిళి యుత్త బిళియుత్త, వ్యక్తియ తిక్కి తత్వవు తక్కమట్టిగే సంపూర్ణవాదాగ, ఆ దొంబి విచిత్రుగళిన్ను చిట్టు, సూక్ష్మరూపద విచిత్రుగళి మోలె యొగుత్తదే. సాహిత్యద ఆభిరుచియు వ్యక్తియ నగువినింద సాకాదస్యమట్టిగే వ్యక్తపడుత్తదే. కేలవు సందర్భుగళిల్లి ఈ నగువినింద వ్యక్తియ బుద్ధికుశలతయన్ను పరిక్షి సబయదు. యా రొందరొబ్బరు కాంధోదే రాగదల్లి పల్లవి అనుపల్లివి యాడి, జరణవన్ను మాయామాళవగౌళదల్లి యాడిదరె, నగువ వ్యక్తియ సంగీత జ్ఞానవన్ను పరిక్షి సిదంతాగు వుద్దిల్లివే? ఇంతయ ప్రశ్నెగళు ఈగలూ వాడికేయల్లివే. "పనాయకన యబ్బు ఏకాదతి దిన బందరె పనుమాడబేకు — శూపవాసవే? యబ్బువే?" యుత్తర కేలడువవన బుద్ధి కుశలతయూ ఇదరింద గొలెజరవాగుత్తదే. యాగేయొ నగుబరువంధదుదన్ను యేళి నగువవన బుద్ధికుశలత యన్ను కండుపిడియబయదు.

నగువినింద మక్కళ తిక్కిణవన్ను సమర్పకవాగి మా డబయదే ఎంబ ప్రశ్నెయూ ఈగ కేలవు మనశ్శాస్త్రజ్ఞు రల్లి యట్టిదే. నమ్మ దేశద తిక్కిణ క్రమవు, మక్కళ స్వభావవక్తి స్వాధీనప్రవృత్తి, సజ్జవాద ఆకాంక్షె ఇవుగళ కడెగే ఎస్వరమట్టిగే గమనకొట్టిదే ఎంబుదు ఎల్లరిగూ తిళిదే ఇదే. నమ్మల్లి మక్కళన్ను తిక్కియల్లి డబేకాదరె, వొదలనేయదు అవుగళన్ను యేదరిసబేకం బుదే. రాత్రు మక్కళు నిద్రేమాడదిద్దరె 'బూచి బం దు పిడిదుకొండు యొగుత్తపు. కణ్ణు ముచ్చు'

ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. 'ಆಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಗೊಗ್ಗ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು ತ್ತಾನೆ' 'ಅಪ್ಪ ಬಂದು ಜಿತ್ತ ತಗೊಂಡು ಬಲಿಹಾಕುತ್ತಾನೆ' 'ಆಗೋ ಅವ್ಯಾ-ತಾಯಿ ಬಂದ' ಇವೆ ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರ ಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ತಿಕ್ಕಣೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಲೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೂಚಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕತ್ತಲೂ ಬೂಚಿಯೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿಲ್ಲ; ಕತ್ತಲೆಂದರೆ ಬೂಚಿ, ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಇವೆಲ್ಲಾ ಇವೆಯೆಂದೇ ಅರ್ಥ. ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಆಡಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹೆದರಿಕೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದವಿಷಯ, ಪ್ರತಿಸ್ತಿತ್ಯವೂ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಲೂ ಕೇಳುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೀವೆ; ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ, ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ತಾಯಿಯು, ಅತ್ತ ಹೊರತು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳದಿರಲು ಮಗುವು ಅದೇ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಲಸಲಕ್ಕೂ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ, ತನಗೇನು ಬೇಕಾದರೂ ಅತ್ತರೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆರೇಳು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದು, ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಳವನ್ನು ಮಾಡಿ ಡಲ್ಲಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆಷ್ಟು ಆನಂದವೋ, ನೀವೇ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಇದರ ಬದಲಾಗಿ ನಗುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಬಾರದೇಕೆ ?

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೊಂಬು ಗೆಲುವುಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿದರೆ, ಸೋಲೇ ಹೆಚ್ಚೆಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೋತರೂ, ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರುವುದು: ಅಳುವು. ಇದರಿಂದ ಇರುವ ಧೈರ್ಯವೂ ಕೆಟ್ಟು, ಎರಡುಮೂರು ಸಲ ಸೋತೊಡನೆಯೇ ಎದೆಯೊಡೆದು ಪಾಣವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದೀತು. ಇದರ ಬದಲಾಗಿ

ನಗುವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಬಾರದೇಕೆ ? ಸೋತೊಡನೆಯೇ ಆ ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ನಕ್ಕರೆ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಅನಿಷ್ಟ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಧೈರ್ಯ ಕುಂದುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಮ್ಮಡಿಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದು.

ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ನಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಗುವು ದೇಹಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. 'Laugh and grow fat' ಎಂಬುದನ್ನು ಆಗಾಗ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯನೇ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಮನುಷ್ಯನಿಗಲ್ಲದೆ ಸುತ್ತಾ ನ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಈ ನಗುವನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಸಾರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಜನ್ಮಭಾವಗಳಿಗೆ, ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ, ಕುಂದುಬಂದರೆ ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ನಗುವಿನ ಮೂಲಕ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ತಿಕ್ಕಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಗುವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೆ ?

ಭಯ

“ಛಂ-ಛಂ ! ಹೋ !! ಮನೆಗೆ ಬಿಂಕಿ ಬಿತ್ತು !!! ”
 ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು ಎಲ್ಲೆಯೋರು ಅಲ್ಲಿ ಓಡೋದೇ. ಇದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೇ ಅಲ್ಲ, ಮೃಗಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸಹಜ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಬಿಂಕಿ ಎಷ್ಟು ಉಪಕಾರ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದ ಅಂಶವೇ. ಕ್ರಿಮಿಗಳ ಮೊದಲು ಆನೆಯಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಯವರೆಗೂ ಈ ‘ಭಯ’ವು ನೈಜವಾದದ್ದೇ.

ಮಲೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಯ ; ಬೇರೆ ದೇಶದ ಜನರು ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಭಯ. ನಾಲ್ಕು ಜನರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಲು ಭಯ ; ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತೇನೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಭಯ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ‘ಭಯ’ವನ್ನು ಹಲವು ಒಗೆಯ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ‘ಭಯ’ವೇ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬಂದೆಂದಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಇದನ್ನು ‘ಪ್ರಾಣಭಯ’ವೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ನಾಲ್ಕು ಜನರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಭಯಪಟ್ಟರೆ ‘ಸಭಾಕಂಪ’ ; ನೇನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಪಟ್ಟು ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದರೆ ‘ಉತ್ತರನ ಪೌರುಷ.’ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಬೇರೆ ಸದಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ‘ಭಯ’ವೆಂಬ ಒಂದೇ ಅಂಶವನ್ನೇ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಯ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ? ಹುಲಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ; ತಿನ್ನುವುದೂ ಉಂಟು. ನಾನು ಮನುಷ್ಯ. ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಯ. 'ಹಸು ಮಗು'ವನ್ನು ಹುಲಿಯಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲವಾಗಿ ಭಯವಿದ್ದಂತೆಯೇ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾವಣಾಸುರನನ್ನು ವಾಲಿಯು ಕೊಂದೊಯ್ಯುತ್ತಾ, ಅಂಗದನ ತೊಟ್ಟಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಲು, ಆ ಹತ್ತು ತಲೆಯ ನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಗುವು ನಗುವುದಕ್ಕೆ ವೊದಲು ಮಾಡಿತಂತೆ. ಅದೇ ದಶಕಂಠನು ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪವನ್ನು ಪೊಕ್ಕು, ತಿವಧನುಸ್ಸನ್ನೆಳೆಯಲು ಜನಕಮಹಾರಾಯನು ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಯವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, 'ಹುಲಿ ಬೇಟೆ'ಗೆ ಹೊರಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಹುಲಿಯನ್ನೆದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯವು ಬಂದದ್ದು ಹೇಗೆ? ತುಸಾಕಿ ಅಥವಾ ಪಿಸ್ತೂಲು, ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ. ಹುಲಿಯು ಪೌರುಷವು ಇವುಗಳ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಜನ್ಮದಿಂದಲೇ ತಿಳಿದವನಿಗೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿವೇ ಇಲ್ಲ. 'ಸರ್ಕಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳು ನಾಯಿಗಳಂತೆಯೇ.

ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಥಳ ಜಂತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬೆನೋಣ. ಅದು ಎಂದೂ ಕಾಣದ್ದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಭಯ. ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗಾದರೋ 'ಅದೇನೋ ಓಡಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದೇನಿರಬಹುದು? ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುನೋಡೋಣ' ವೆಂಬ ಕುತೂಹಲ. ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯ 'ಭಯ'ಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾರಣ ಕಂಡುಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವುದಾದರೂ

ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವಾಗಲಿ, ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದು, ಸಾಕಾದಷ್ಟು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ, ಭಯವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವಾಗಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ; ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ 'ಭಯ'ವೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ.*

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ತಂದೆಯು ಬಂದಕೂಡಲೇ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಎಂಬ ಭಯ. ತಂದೆಯು ಮನೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ, ಅದರ ಸುದ್ದಿಯೇ ಎತ್ತಬಿದ್ದರೆ, ಯಾವಾಗ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬ ಭಯ. ತಾಯಿಯೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತಾರಾದರೂ 'ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದರೆ ಭಯ ; ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಭಯ ಅರ್ಥ ಕಡಿಮೆ ಆದಹಾಗೇ. ತಂದೆಯೇನೂ ಮಾಡದೆ 'ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದರೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಭಯ ; ಹಾಗಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕೇಟನ್ನು ಹಾಕಿದಲ್ಲಿ, 'ಇಷ್ಟೇ ತಾನೆ...'

“... ರಿಗೆ ಪ್ರಾಸಾಗದೇ ಉಂಟೇನೋ !”

“ ಆದೇನೋಪ್ಪ ! ನಾನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ನಿನ್ನೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ; III ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ—ಎಂದರು.”

*“The prestige of mystery by which so many adults are still influenced is compounded of fear and curiosity”

—Larguier des Bancel.

“ಸರಿ-ಅವರಿಗೆ ಆಗದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂರಿಗೂ ಆಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಎಂ.ಎ., ಪ್ಯಾಸು ಮಾಡೋದು ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾದರೆ, ಯಾರೂ ಮಾಡೋ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ !”

ಇದು ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವಿಚಾರ ; ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಎಂ.ಎ., ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹುಡುಗರು-ನಮಗೆ ಅವರ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ ! ಉಂಡಿತನಾಗಿ ಅವರು ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ‘ಭಯ’ವೇ. ಇದಾದ ಒಂದು ವಾರದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಘುನೇ ಬಂದು ಹೇಳಿದ—

“....ರಿಗೆ ಎಂ.ಎ., I ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಆಯಿತಂತೋ ! ಈಗ ತಾನೇ ‘ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ’ ಬಂತು.”

ನಾನು ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಎನು ಸಾರ್, ಪ್ಯಾಸೇ ಆಗೋದಿಲ್ಲ ಎಂದಿರಿ !”

“ನನಗೆ ಆಗ ಹಾಗೆ ತೋಚಿತು. ಈಗಲೂ ನಾನು ಒರೆದದ್ದು ನನಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಚನ್ನಾಗಿರಬಹುದು!”

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬೇರೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಠಾತ್ಮಕವಾದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಆತನಿಗೆ ಓದಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂ.ಎ., ಆಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಉತ್ತೇಜನವೂ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಜೀವನಾನವೆಲ್ಲಾ ಆ M.A., ಮೇಲಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ‘ಪ್ಯಾಸ’ ಆಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವು ಹುಟ್ಟಿ, ಆ ಸಂಶಯವೇ ಭಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.† ವ್ಯಕ್ತಿ

† Transference (Ribot). Studies in Psycho-analysis by Bandovin—p. 55

ಭೇದವಿಂದ ಈ 'ಭಯ'ವು, ನಾನಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಚಿತ್ರವಿಧಿಗಳ ನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಡೆದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಮೂಲವನ್ನು ತಿಳಿದೊಡನೆಯೇ 'ಭಯ'ದಲ್ಲಿರುವ ಭಯವು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ, ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿಯು ಬಾಯ್ಬರೆದು ಕಾದಿದೆ ಎಂಬೊಣ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ, ಎದೆಯೊಡೆದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಣೋದೇ; ಅಥವಾ, ಭಯವು ವಿಸರೀತವಾದರೆ ಓಡುವುದಕ್ಕೂ ಕಾಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾಗಗಳು 'ಇದು ಹುಲಿ' ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೆದುಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕೂಡಲೆ ಮೆದುಳು 'ಆಪಾಯ! ಓಡಬೇಕು' ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಓಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತದೆ. 'ಭಯ'ವು ವಿಸರೀತವಾದರೆ ಕಾಲುಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ 'ಭಯ'ವು ಸಂಜೀಂದ್ರಿಯ ಮೂಲಕ ಹೂಗುತ್ತದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಯ ; ಎಂದೂ ಕೇಳದ ಶಬ್ದವಾದರೆ ಭಯ ; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಶಬ್ದವಾದರೂ ಭಯ ; ಎಂದೂ ಮುಟ್ಟದೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಭಯ. (McDougall—The emotion of *fear* is the psychological translation of the instinct of *flight*. For discussion on this, see p. 79—Studies in Psycho-analysis by Bandovin, translated by E. & C. Pasel.)

ಕತ್ತೆಕಿರುಬಗಳಿಗೆ ಈ 'ಭಯ'ವೇ ಆಹಾರವನ್ನು ಬದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಕೈಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸಿಕ್ಕಿದಿದ್ದರೆ ಅವು

ಮೆಲೆ ಬಿದ್ದು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅವನು ಆಡಿಗೆ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅವನಿಗೆ ಭಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ, ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ ಕೈಕಾಲು ಬಿದ್ದುಹೋಗಿ, ಆ ಭಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ, ಅವು ತಿನ್ನುತ್ತವೆಂದು ವದಂತಿ.

ಜಿರಳೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯ ; ಇಲಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ವಸ್ತುವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡದೆ ಇರಬಹುದು. 'ಬಾಬಯ್ಯ ವೇಷ'ವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಯ ; ನಮಗೋ ನಗು. ಜೇಮ್ಸ್ ದಿ ಫಸ್ಟ್ (James the First) ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಆದರೆ ಅತನು ರಣಹೇಡಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ರಿಜ್ಜಿಯೋ ಎಂಬಾತನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದಿರಬಹುದು (Direction of Desire by Bligh). 'ಎಲೆ ಕ್ಷಾಕ್ ಒಲ್ಟ್' ಹಾಕುಪಾಗ ಒಂದು ಸಲ 'ಝಕ್' (Shock) ತಗುಲಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಹಾಕಲು ಹೋಗುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿಕೆಯೇ !

“ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಉದುರುತ್ತೆಯೆ ! ಹುಡುಗ ರನ್ನ ಹೊಡಿಯದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಭಯವಿರುತ್ತದೆಯೆ ? ಭಯವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ 'ಓದು-ಗೀದು' ಎಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೆ ? ದೂರದ ದಶಗುಣಂ ಭವೇತ್. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾಲ್ಕು ಚನ್ನಾಗಿ ಹಾಕಿದರೆ, ಹುಡುಗ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಭಡಿ ತೋರಿಸಬಿದ್ದರೆ ಹುಡುಗ ಮದ್ದಿಯಾಗೋದೋ (Spare the rod and spoil the child=ಭಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪೋರವಿಡ್ಡಿ). ಹುಡುಗರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ

‘ಭಯ’ವಿರಬೇಕು. ಉಸಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸುಮ್ಮನೆ
 ನಡುಗಬೇಕು—ಆಗಲೇ ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ಬರಬೇಕಾದರೆ”
 ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ, ಬೇರೆ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿ
 ಯೂ, ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ‘ಭಯ’ದ
 ಮೂಲಕ ಸಾಕವಾಡಿಸಬೇಕು. ಕುಂಟಕುಡುಗರನ್ನು ದಾರಗೆ
 ತರಬೇಕಾದರೆ—ಕೊಂದಂಡಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಆಗ ‘ಭಯ’
 ಬರುತ್ತೆ, ಕುಂಟಕನ ಸಿಂತುಹೋಗುತ್ತೆ. ಮಗುವನ್ನು ಸಾಕ
 ರಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದನೆಯೇ, ಅದಕ್ಕೆ ‘ಭಯ’ವನ್ನು ಬೋದ
 ಲು ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಪಾತ್ನಿ ಮಾತೃ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು—ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಭಯ
 ವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನೇ ತಿಳಿಸಬಾರದೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಿಪೀಠಾತ್ತಿದ್ಧಾರೆ.
 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ‘ಭಯ’ವಿಂದ ಕೇಡೇ ಹೂರತು ಬಳ್ಳಿಯದಲ್ಲ
 ವೆಂದು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ
 ಮುಖ್ಯ ತತ್ವ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂಬುದೇ
 *ಬೂಚಿ, ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಈ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ತರಬೇ
 ತು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಬೇವಮಾನವೆಲ್ಲಾ ಈ ಬೂಚಿ, ಗೊ
 ಗ್ಗಯ್ಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ
 ನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಅವರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ
 ಬಂದೊದಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಉ
 ಳಿಸುವದಕ್ಕೆ, ನಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕಾದದ್ದು—ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ
 ಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು.

* Claustrophobia. Case of Gerard. p.161. Studies in Psycho-analysis, by Bandovin.

“ಆಚಾರ್, ನಿಮ್ಮಗೆ ಬೇವಿನಕಾಯಿ ತಿಂತಾನೆ—”

“ಕಹಿಯಾದರೆ ಅವನೇ ಬಿದ್ದಾನೆ.”

ಆವರವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳ ಸಂಚಾರವು ಅವರಿಗೇ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

“ಶೆಟ್ಟಿ, ನಿಮ್ಮಗೆ ತುಪ್ಪು ಜಿಲ್ಲಿದ.”

“ಅಯ್ಯೋ ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ.” (ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ) ಏನೋ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಜಿಲ್ಲೋದಿಲ್ಲ.

ಶೆಟ್ಟಿ ಮಗ ತುಪ್ಪು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸವರಣ್ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತುಪ್ಪುವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಿದ. ತುಪ್ಪುವನ್ನು ಬಳಿಯುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸವರಣ್‌ನನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡ. ಹುಡುಗನ ವಿಚಾರ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಹೀಗೆಯೇ ಹುಡುಗರು ಏನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದುಕೊಂಡರೆ, ಮಾಡುವುದು ಸಹಜವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕಂತೆಯೇ. ಅದಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಭಯಪಡಿಸಿದರೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಉಪಕಾರವೂ ಮಾಡಿದಹಾಗಲ್ಲ.

ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಂತಿರಲಿ ; ಅನೇಕ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಕಾರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಾಮನಿಗೆ ಲೆಪ್ಪು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬೋಣ. ಅವನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದರೆ, ಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಕೆಲವರ ಮತ ; ಅಂದರೆ ‘ಭಯ’ದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವ ಮತ.

ಸಲಸಲಕ್ಕೂ, ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ಎಟು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ
 ಲಿ, ರಾಮುಗೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವೋ
 ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ. ಲೆಕ್ಕ 'ಪೀರಿಯಡ್' (Period) ಒಂ
 ದೊಡನೆಯೇ 'ಆಯೋಜಿತ' ಒಂತ್ಲಪ್ಪ! ಈ ಹಾಳು ಲೆಕ್ಕ
 ಯಾಕಿಟ್ಟರಪ್ಪ! ಈ ವಿಧವಾದ ಆಲೋಚನೆಯೇ! ಹೀಗಾಗಿ
 ಲೆಪ್ಪುವೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಮು 'ಪರಾರಿ'ಯಾಗುವ ಸಂಭ
 ವವೇ. ಇದೇ 'ಭಯ'ವು ಅವನ ಜನ್ಮಾಧಿ ನಾಟದಂತೆಯೇ
 ಸರಿ. ತನ್ನೂಲ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದಂ
 ತೆಯೇ! ಬಿಸಿಹಾಲಿನಿಂದ ಮೂತಿ ಸುಟ್ಟಮೇಲೆ, ಹಾಲು
 ತೋರಿಸಿದರೆ ಓಡುವುದೇ. ಹೀಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವವೂ
 ಕೂಡ. ಲೆಪ್ಪು - ಹೊಡೆತ, ಇವೆರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದರೆ,
 ಲೆಪ್ಪುವೆಂದರೆ ಹೊಡೆತ ತಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ. "ಪಾಯಸದ
 ಬಿಸಿ ತಗುಲಿದ ಮಗು, ನೊಸರನ್ನೂ ಊದೋದೇ."
 ಭಯ ಸಂಕಟ ಮುಂತಾದುವುಗಳೊಡನೆ, ಏನು ಹೇಳಿಕೊ
 ಟ್ಪರೂ ಅದು ಬರುವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲೆರುವುದೂ
 ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣಗಳು ದೊರೆತಿವೆ.
 (Case of Marcel. No. 2. Studies in
 Psycho-analysis Baudouin—p.p 176.
 The Psycho-analytical Method by
 Pfister, translated by Dr. Payne,
 p. 221 and for *emotion* p.51.)

ಭಯದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಮೆದಳು ಅವನ ಸ್ವಾಧೀನ ತಪ್ಪು
 ತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೈಕೈಯೆಲ್ಲಾ ನಡುಕಹುಟ್ಟಿ
 ದರೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದರೂ ಒಂದು ಲೆಪ್ಪು ವಾ
 ಡೆಂದರೆ, ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು? ಹುಡುಗನ ಮುಂದೆ 'ಭಯ'
 ಂನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, 'ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಎಷ್ಟು' ಎಂದರೆ,

ಅವನು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು ; ಎಷ್ಟೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಭಯ'ದಿಂದ ಜ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ ; ಇದು ಮನೆಯ ಪಂಗ ಸರಿಗೂ ಗೊತ್ತು.

ಕೆಲವರಿಗೆ 'ಲೆಬ್ಬಿ'ದಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟಿ ಒಡೆದೊಡ್ಡಿವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಹೀಗೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಲ, 'ಲೆಕ್ಕ' ಬರದೆ ಯಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟು ಕಾರಣವಲ್ಲ; ಈ 'ಭಯ'ವೇ ಕಾರಣ. 'ಭಯ' ವನ್ನೂ 'ಲೆಬ್ಬಿ'ವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ, ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ, 'ಲೆಬ್ಬಿ'ವು ಮಾಯವಾಗಿ, 'ಭಯ'ವೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗನು 'ಲೆಬ್ಬಿ' ಮಾಡಿ, ಉಸಾಧ್ಯಾಯನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ, 'ಮಡ್ಡಿ, ನನಗೆಲ್ಲ ಬರುತ್ತೋ-ಕತ್ತೆ' ಎಂದು ತಲೆ ನುಲಿ ಎಂದು ಹಾಕಿದರೆ-ಸಲಸಲಕ್ಕೂ ಹೀಗೆ. ಆದರೆ, 'ನಾನು ಮಡ್ಡಿ, ನನಗೆ ಲೆಬ್ಬಿ ಬರೋಲ್ಲ' ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ, 'ಲೆಬ್ಬಿ' ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸೇ ಬರದೆ, 'ಲೆಬ್ಬಿ'ಕ್ಕೆ ಬದ್ಧ ದ್ವೇಷಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಲೆಬ್ಬಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಸಂಕಟವೊದಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಯಾರು ತಾನೆ, ಲೆಬ್ಬಿ ಮಾಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ? (Displacement. Baudouin writes, 'transference attended by forgetfulness, complete or partial—').

'ಭಯ'ದಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ? ಇದು ಭಯವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದರಿಂದ. ಆಮೇಲೂ, ಅವನು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಬಂದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೇ, ಹೊರತು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಡಕೂಡದು. ಈ 'ಭಯ' ವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ? 'ಭಯ'ದಿಂದ ಒದಗಬಹುದು

ದಾದ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡುವುದರಿಂದ ; ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಕಟದ ಬದಲಾಗಿ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ. ವೊದಲನೆಯ ಸಲ ಲೆಖ್ಪುವನ್ನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನನ್ನು ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುವುದರ ಬದಲು, 'ಇದು ಸರಿ, ಇದೂ ಸರಿ. ನೋಡು ಇಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪು-ಎರಡು ಎರಡು ಎಷ್ಟೋ-ನೋಡು ಐದು ಹಾಕಿದ್ದೀಯಲೆಲ್ಲೋ-ಇದು ಸರಿಮಾಡಿದರೆ ಆಯುಷ್ಯ-ನೋಡು ಈ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟ, ನಿನ್ನ ಕೈಲಾಗದೇ ನೋ' ಎನ್ನುತ್ತಲೂ, 'ಹೋದಸಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಸಲ ವಾಸಿ, ಇನ್ನೂ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು—ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಮಾಡು, ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತೆ. ಬೇಸ' ಎನ್ನುತ್ತಲೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು, ನೋಡಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಸರಿ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷ ; ಈ ಸಂತೋಷವೇ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದು. ಒಬ್ಬರಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಪೋಟಾಪೋಟಿ, ಅವನು ಹತ್ತು ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತೆ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಂದೊದಗುವ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳನೇಕಕ್ಕೆ, ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಯವೇ ಕಾರಣ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದರಿಂದ ಉಪಕಾರವೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗುಂಟು. 'ಭಯ'ದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮಗೆ ಬಂದೊದಗುವ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ; ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಯತ್ನ ಪಡುತ್ತವೆ. ಹಾವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನಮಗೆ 'ಭಯ' ವುಂಟಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಇದರಿಂದ ಕಷ್ಟ ಸಿ ಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಬಿಡುವ ಸಂಭವವುಂಟು.

ಕೆಲವುಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗುನ್ನು ಸಮಷ್ಟಿಗೆ ಅನುನಯ ಪಡಿಸಲು ಭಯವು ಸಹಕಾರ. ಕಾನೂನಿಲ್ಲ ಈ ತೆರದ

ಭಯವುಂಟು. ಸಮಷ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೂ ಉಂಟು.

ಯಾವ ಭಯದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೋ, ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಿಕ್ಕವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನವಡುವುದು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡುವಾಗ, ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಾವಾಗಿನಾವೇ, ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟಂತೆಯೇ! 'ಭಯ'ವು ಅವರಿಸಿದೊಡನೆಯೇ, ಇದೇ ತಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿತೆಂದು ಪರಿಶೋಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ತಾನಾಗಿ ತಾನೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಾವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿದಂತೆ, ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು, ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವುದು, ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲುಗಳಲ್ಲ, ಮದ್ದುಗುಂಡುಗಳಲ್ಲ ; ಭಯರಹಿತರಾದ, ಭೀರರಾದ ಹುಡುಗರು. ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಈ ರಸದ, ಸಾರವನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದೇ. ಅಲ್ಲವೆ ?

ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ

ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲು ಫ್ರೆಂಚ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ವೀಪಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ನಾನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಡಿಸಿದರು. ಆ ದಿನ ಸಾಮಾನ್ಯಕಾಲ ಆರು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಬೀದಿಬಾಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹಚ್ಚುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕಾದಿದ್ದರು.

“ ಇದಕ್ಕೆ ಬತ್ತಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ? ”

“ ಎಣ್ಣೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೆ ? ”

“ ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆಯೆ ? ”

“ ಅಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಏನೆ ಬೇಕಲ್ಲ ! ”

ಹೀಗೆಯೇ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಅವರವರಿಗೆ ತೋಚಿದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. ಆರುವರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅವು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಒಂದು ನಿಮಿಷದೊಳಗಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ಹತ್ತಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು? ಇದು ಹೇಗಾಗುತ್ತೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ “ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ ” (Curiosity) ನಮ್ಮನ್ನು ಅದರ ಕಡೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಮೃಗ

ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದುಂಟು ; ಯಾವನಾದರೂ ಒಂದು ಧಳ ಧಳಿಸುವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಾಗೆಯು ಬಂದು ಕುಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೇ ಕಾರಣ.

ಹೊಸದಾಗಿ ರೈಲ್ವೆಯನ್ನು ಕಂಡ ರೈತರು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಂಡ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿದ್ದೇವೆ, ಆದರಂತೆಯೇ ನಾವು ನಮಗೆ ತೋರಿಬಂದ ಸಲಕರಣೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನಾವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹಳದಿ ಕಮಲವನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿದ್ದಿರೇನು ? ಕೆಲವರು “ ಆದೆಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೆ ? ” ಎನ್ನುವರು. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಲಾಲಬಾಗ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರಾದ ಮಿ|| ಕೃಪಿಣಿಗಲರವರು ಇದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದು ಬಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೆಸರೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ತಾವು ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲವು ತಮಗಿಲ್ಲವೇ ? ಹಾಗೆಯೇ ಹಸುರು ಗುಲಾಬಿ ಹೂ ಸಹ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ “ ಧಧ ಧಧ ” ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತದೆಂದೇನೋ ; ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆದರದೆ ಅದೇನೆಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು ; ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವದ ಬದಲು ಭಯವುಂಟಾಗಿ, ಮೈ ಕೈ ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿ, ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ ಇದ್ದೆಡೆಯೇ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕಾದೀತು. ಮುದ್ರಾವಂಜೂಷದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಜೋನಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಿಂಹದ ತಂತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದೆಡೆ ಭಯವೂ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೂ ಇವೆರಡೂ ಉಂಟಾಗಿ, ಅದು ‘ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿ ’ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ : ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೂ ಭಯವೂ ಎರಡು ಸೇರಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ಅದು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದರ ‘ ಮಹಿಮೆ ’ ಎನ್ನುವಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ

ಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದನ್ನು ಎಷ್ಟೋಸಲ ಅನುಭವಿಸಿ
ದ್ದೇನೆ.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ, ಜನರಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಹೆ
ಚ್ಚಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಮಠಗಳಿಗೆ
ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಗೌರವ ಬರಲೆಂದೂ ಜ್ವಾಲೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ
ದಂವತೆಗಳು ಆ ಮಠಗಳಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆಂತ
ಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆಯೇ ಬರೆಯು
ತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾಸ್ಪರಸ (Phosphorus)ವನ್ನು carbon-
di-Sulphide ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಅದರಿಂದ ಬರೆದಲ್ಲಿ, ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ
ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು
ತೀವ್ರ ಕ್ಷಣವೇ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಭಯವು ಮಾಯವಾಗಿ ಭಾಸ್ಪ
ರದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವು ನೈಜವಾದದ್ದು. ಒಂದು
ಮಗು ತಾಯಿಯನ್ನು *“ನಾನು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ
ಎಲ್ಲಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ತಾಯಿ ಏನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ?
“ ಅದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಬಾರದು. ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದರೆ ಒದೆಯುತ್ತೇನೆ
ನೋಡು ” ಎಂದರೆ,—ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿರಬೇಕು,
ತೀದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದು ಮಗುವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳ
ಬಹುದು. ಅವರೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೈದರೆ, ಇದೇನೋ
ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದ ಸಂಗತಿ, ಇದನ್ನು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷ
ಗಳಾದ ಅನಂತರ ಕೇಳಿ, ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು
ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

* Educational Psychology-Fox.

Mark how the infant sitting on

ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ, ತಾಯಿಯು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸವೇ ಸರಿ. ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ; ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಕರಡಿಯನ್ನು ತಂದು, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಆಡಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂದಾತೆ, ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿಕೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಮುಟ್ಟಬೇಡವೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಅವನು ಆಡಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದಮೇಲೆ, ಮಗುವು “ ಅಪ್ಪ, ಕರಡಿಗೂ ಚಾಚಿ ಇದೆಯೇ ? ” ಎಂದನು.

“ ಇದೆಯಪ್ಪ ”

“ ಯಾಕೆ ಕಾಣೋದಿಲ್ಲ ? ”

“ ಕೂದಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯಪ್ಪ ”

your knee thrusts into your face the toy it holds, that you may look at it. See when it makes a creak with its wet finger on the table, how it turns and looks at you; does it again and again look at you; this saying as clearly as it can — “ Hear this new sound ” Watch the elder children coming into the room exclaiming— “Mamma, see what a curious thing.” “Mamma, look at this,” “Mamma look at that” a habit which they would continue, did not the silly mamma tell them not to tease her”

Spencer - Intellectual Education.

“ ನಮಗೇಕಿಲ್ಲ ? ”

“ ನಮಗೂ ಬರುತ್ತೆ, ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯೋ
ದಿಲ್ಲ ” .

“ ಅದೇಕೆ ? ”

ನನಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ “ ನಾವು ಮನು
ಷ್ಯರು, ಅದು ಕರಡಿ ” ಎಂದೆ. “ ಅದೇತಕ್ಕೇ ಹೀಗಾಗು
ತ್ತೆ ? ಅದೇನು ? ಅದೇಕೆ ? ” ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು
ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುವುದು ಅವರಿಗೆ ನೈಜವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು
ನಾವು ತಿಳಿಯದೆ, ಅವರು ಕೇಳುವುದು ತಪ್ಪೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ನಿಂದ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು,
ಅವರಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆಂದು, ಅವರನ್ನು ಬೈದು, ಹೊಡೆಯು
ತ್ತೀವೆ. ಅವರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂ
ದಿಲ್ಲ; ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬರದ ಹಾಗೆ ಕೊಡ
ಬೇಕು, ಇದು ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಇದೆಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ
ವಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು
ಒಂದು ತೋಟಕ್ಕಾಗಲಿ, ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. “ ಈ ಹೂವು
ಏತಕ್ಕೇ ಕೆಂಪಾಗಿದೆ ? ” “ ಆದ ಮರ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ದೊಡ್ಡ
ವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ, ಬಾಳೇಗಿಡ ಬೆಳೆಯೋದಿಲ್ಲ ? ” ಇಂತಹ
ನಾವಿರಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು
ಕೊಡುವವರಾರು ? ಏನಾದರೂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂತರೆ
ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ದೊಡ್ಡವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವು
ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ, ಮಕ್ಕಳು “ ಇವರು ಹೀಗೇಕೆ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವ
ರಿಗೆ ಅವುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು
ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಎಳೆ ಮಗುವಿನಿಂದ ವೊದಲು ವ್ಯುಗಗಳ ವರೆಗೂ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ, ಇದು ಸ್ವೈಜವಾದದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅನೇಕ ವೇಳೆ, ಇದ ಕೊಡನೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳೂ ಬರುವುದುಂ ಟು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲೋಸುಗ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಎಂ. ಎ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೈಕಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

[ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳ ತಿಶುವನ್ನು ತಾಯಿಯು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡಿರಲು, ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, 'ಭೂ' ಎನ್ನುವುದು.

- (ಅ) ಮೊಟ್ಟನೆ 'ಭೂ' ಎಂದಾಗ (ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ)- ತಿಶುವು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕಿಟ್ಟು ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿತು. (ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ)
- (ಆ) ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ 'ಭೂ' ಎಂದು, ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಕೊಂಚ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು. ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕುತೂಹಲವನ್ನು ತೋರಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ನಗುವೂ ತೋರಿಬಂತು. [ಭಯ ಮತ್ತು ನಗು]
- (ಉ) ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ 'ಭೂ' ಎಂದು, ಹಟಾತ್ತಾಗಿ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ತಿಶುವು ಮುಖವನ್ನು ಆಡಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ತಾಯಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿತು. [ಭಯ] ಪುನಃ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿತು.

(Psychological Studies — July 1926. p. 23)

[೩ ಕೋತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಮತ್ತು ತೋರಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು. [The Psychogalvanic Phenomenon in Monkeys]

(ಕ) ಇರುವೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದುದಕ್ಕೆ-ತಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ [ಭಯ]

(ಛ) ಕೋತಿಯ ಕಿವಿಯನ್ನು ಇರುವೆ ಕಚ್ಚಿದಮೇಲೆ, ಇರುವೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ - ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿರುವುದು; ಇರುವೆ ಓಡಾಟವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದು [ಭಯ - ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

(ಗ) ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಗೀಚಿ ಕೋತಿಯ ಮೂತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹಿಡಿಯುವುದು.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ—ವಾಸನೆ ನೋಡಿತು. ತುಟಿಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

ಎರಡನೆಯ ಸಲ—ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

ಮೂರನೆಯ ಸಲ—ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತುಟಿಗಳನ್ನು ವರೆಸಿಕೊಂಡಿತು. ಸುಟ್ಟಿದ್ದು ಚ್ಚಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತೋ ಎನೋ [ಭಯ - ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಲ—ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ಚ್ಚಾಪಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ - ಭಯ] ಮೂರನೆಯದರಲ್ಲಿ ಭಯವೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ; ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಲ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ.

ಐದನೆಯ ಸಲ—ಮೂತಿಯನ್ನು ಆಜಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿತು. ನೋಡಲೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. [ಭಯ]

ಆರನೆಯ ಸಲ—ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನ ಕೈಯನ್ನೇ ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. [ಭಯ - ಕೋಪ]

III ಒಂದು ಬದುಕಿರುವ ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆ ಯೊಳಗಿಟ್ಟು, ಕೋತಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು—ಆದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ. [ಸರಿಶೋಧಕತ್ವ]

(ಆ) ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಕೋತಿಯು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಮೇ ಮೂರುಸಲ ಅದರ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು.

ಕೋತಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂಜರಿಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಜ್ವಾಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂತು [ಭಯ - ಸರಿಶೋಧಕತ್ವ] ಸರನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಿರ್ರಿ ತೆಗೆಯಿತು [ಸರಿಶೋಧಕತ್ವ - ಭಯ] ಪುನಃ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು.

IV (ತ) 'ಬೊಂಬೆ' ಪಿಸ್ತೂಲು ತೋರಿಸಲು, ಕೋತಿಯು ಅದರ ಕಡೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ನೋಡಿ, ಮೂತಿಯನ್ನು ಆಡೆ ತಿರುಗಿಸಿತು. [ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಶೋಧಕತ್ವ]

(ಛ) ಪಿಸ್ತೂಲು ಹಾರಿಸಲು - ಸ್ವಲ್ಪ ನಡುಗಿತು [ಭಯ]

(ಞ) ಮತ್ತೆ ಹಾರಿಸಲು - ಮೈ ಕೈ ನಡುಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಕೋತಿಯು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು [ಭಯ]

(ಢ) ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾರಿಸಲು-ಪಿಸ್ತೂಲು ಶಬ್ದವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಭಯವನ್ನು ತೋರಿತು.

V (ಟ) ಕನ್ನಡಿ ತೋರಿಸಿದರೆ - ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಅಣಕಿ ಸುತ್ತ. ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ [ಸರಿಶೋಧಕತ್ವ]

(ಠ) 'ಭೂತ'ಕನ್ನಡಿ ತೋರಿಸಲು - ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು, ಓಡುವುದಕ್ಕೂ, ಅದರೊಡನೆ ಹೊಡೆದಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅಣಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. [ಭಯ-ಕೋಪ]

VI ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೋತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ರೆ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಎದೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎಚ್ಚರಿಸಲು, ಭಯದಿಂದ ಕೂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಮೈ ಕೈಯನ್ನು [ಸರಿತಾವದಿಂದ] ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು.

Psychological Studies — July
[1226 p. 51]

ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾತೃರಿಗೂ ನಮ್ಮವರಿಗೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ. ಹುಡುಗನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಸಂತೋಷವಡುತ್ತಾರೆ ; ಅವನಿಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಉದ್ದೇಶ. ನಮ್ಮಲ್ಲಾದರೋ “ ಶುದ್ಧ ತಲೆಹರಟೆ. ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಕೇಳದೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುತ್ತೀಯಲ್ಲೋ ” ಎಂದು ಪುನಃ ಹುಡುಗನು ಉಸಿರೆತ್ತದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಡಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹುಡುಗನಲ್ಲಿರುವ ಸರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಬಹಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತುಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.*

*In adult life the chief result of the stunting or dwarfing of the curiosity

ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೇ ಮೂಲ. ಇದಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಹಿಂದೆ ಅವುಗಳ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಏನೇನು ಮಾಡಿದರೋ, ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಗನು ಮಾಡಬೇಕು; ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ತರ್ಕಿಸಿದರೋ, ಊಹಿಸಿದರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಇವನೂ ಮಾಡಿ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ಈಗಿನ ಮತ.

ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಏರಡು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆ ಹುಡುಗನು ಅಳಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಏನಾದರೆ ನಮಗೇನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲದ ವೈಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕಾಗುವುದು—ಆದುದರಿಂದ ನಮಗೀ ತಂಜಿಯೇ ಬೇಡೆಂಬ ಹುಡುಗರೂ, ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನೊಳಕೊಂಡಿರುವರೋ ನೀವೇ ಊಹಿಸಬೇಕು.

ನ್ಯೂಟನ್ (Newton) ನು ಒಂದು ಸೇವನ ಹಣ್ಣು ಬಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇದೇತಕ್ಕು ಬಿತ್ತೆಂದು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿ, ಇದರಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಮಿಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಭಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ನಾನಾದರೋ ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತರೂ ಕೂಡ “ ಏನಪ್ಪ, ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಬೇಕು—” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ “ ಮಾರ್

impulse, which is too frequently produced by our system of Education, is ennui and lack of interest in life

The Direction of Desire-Bligh.

ಧಾತಾಚ ಮಹೀಪತಿ:—” ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾ, ಈ ಪ್ರಸಂ
 ಚವೆಲ್ಲವೂ ಮಾಯೆಯೆಂದು ಆ ಹೊತ್ತಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ
 ಹುಟ್ಟಿತೆಂದದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ವಿಜಿ
 ತನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅದೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ಸಲ
 ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ? ‘ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುನಿ’ಯನ್ನು ನೋ
 ಡದೇ ಇದ್ದವರೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಅದರೊಡನೆ ಆಟ
 ನಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇತಕ್ಕಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ಯೋ
 ಚಿಸಿದ್ದೇವೆಯೆ ?

ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾದರೆ ಅದು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ
 ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತೊಂದರೆಯನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡು
 ತ್ತದೆ. ಸಕ್ಕದ ಮನೆ ರಾಮರಾಯನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾ
 ಸೆಂತಲೂ, ಅಕ್ಕಸಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗರನ್ನು ಜಿಗುಟಿದನೆ
 ನನಗುತ್ತೋ ನೋಡೋಣವೆಂತಲೂ, ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.
 ಮನೆಯಲ್ಲ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲರೂ ಕೂತು ಗೊಡ್ಡ
 ಪರಬೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ, ಅವರಿವರ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಕ
 ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮೂಲ.

ತಮಗೆ ಉಪಯೋಗವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುವ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ
 ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ
 ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರವರ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವು ಅವುಗಳ ವಿಚಾರ
 ನನ್ನು ಇನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ.
 ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವದ ಮೂಲಕ ಹುಡುಗ ಮನ
 ಸ್ಸನ್ನು ಆ ವಸ್ತುಗಳ ಕಡೆ ಎಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಅವುಗಳೆಂದಾ
 ಗುವ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದ
 ನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ
 ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಥೆಯಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ “ ಮುಂದೇನಾಗು
 ತ್ತೋ ? ” ಅಥವಾ “ ಹಾಗೇನು—ಇನ್ನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಳ

ಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ತೋರಿ. ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆತನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಹುಡುಗರು ಕೇಳುವರು, ಇದರಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಚನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವುದು.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶುಭ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ; ಆಗ ನಾವು ತಂತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ, ಒಂದು ತಂತಿ ಸಿಕ್ಕ ಕೂಡಲೇ “ಆಪ್ತ, ಸಿಕ್ಕಿತು, ಸಿಕ್ಕಿತು” ಎಂದು ಕೂಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಏನೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ “ಇಗೋ ತಂತಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಪ್ಪ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ತಂತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು.

“ ಹೀಗಲ್ಲಪ್ಪ ತಂತಿ ಕೊಡೋದು ”

“ ಇನ್ನು ಹೇಗೆ ? ”

“ ಹೇಳ್ತೀನೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ; ನಿನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ”

ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂಜೆಯವನು ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು.

“ ಆಪ್ತ ಎಲ್ಲಿಂದಪ್ಪ ? ”

“ ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ”

“ ಅದು ಹೇಗೆ ಬಂತು—ಅವನು ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಬಂದನೇ ? ”

ಇದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಒಂದಕ್ಕೂ ‘ ಅದು ಹೇಗೆ ? ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕೊನೆ ?

ಸರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಸ್ವಾಂಪು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು

ವಾಗ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧವಾದ ಅಂಜೆಯ ಜೀವಿಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬಹುದು. ಆಯಾ ದೇಶಗಳ ವಿಚಾರ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಗದವು ಒಂದೂರನ್ನು ಹಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದೂರನ್ನು ಸೇರುವವರೆಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗುವ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಜನರು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೇ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ, ತಾವು ಹೇಳುವ ಪ್ರತಿ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಸರಿಯಾದ ಸಂಗಡದಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ; ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾಡಲಾರತೆ? ವಿದ್ಯೆಗಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾದುದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ; ಇಂತಹ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವಿಂದಲೇ. ಆದುದರಿಂದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗಿಡಗಳಂತೆ, ಹದ್ದುಬದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆಸುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳು ನಶಿಸಿಹೋಗುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಬುಡ ಮುಟ್ಟಿ ಕಿತ್ತುಹಾಕುವುದಾಗಲಿ ಮಾಡದೆ, ರವ್ಯವಾದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಸುವಂತೆ, ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಮಷ್ಟಿಗೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ

ವಸಂತಯುತು, ರಮಣೀಯವಾದ ಉದ್ಯಾನವನ, ವೃಕ್ಷ ಲತೆಗಳು ಫಲವುಷ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ನಗುತ್ತಿವೆ. 'ರಮಣಿ, ನಿನ್ನ ತುಟಿಯ ಗೆಂಪನ್ನು ಅಣುಕಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ದಾಳಿಂಚಿ ಹೂವನ್ನು ನೋಡು. ನಿನಗಾಗಿಯೇ ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿರುವನು; ಲತೆಗಳು ಫಲಭರಿತವಾಗಿವೆ. ರಮಣಿ, ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೂ, ನೋಡದಂತೇ ತಕ್ಕಿರುವೆ?' ಎನ್ನುತ್ತ ಗಂಡು ಪಾರಿವಾಳವು, ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತನ್ನ ಎದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೋರಿಸುತ್ತಾ 'ಗುಟ್ಟು ಗುಟ್ಟು' ಎಂದು ಸುತ್ತಲೂ ನಲಿದಾಡುತ್ತಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಜೇಪುಸು ಮಗದ ಮೇಲಿನ ಗಿಣಿಗಳು- 'ದಂಪತಿಗಳು ನಾವು, ಎಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಗ್ಲೇವೆ. ಇದೇನು ನಾಚಿಗ್ನೇಡು!' ಎನ್ನುತ್ತ, ಬುದರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸರಿಯುತ್ತಲಿವೆ. ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ಕೂತಿರುವ ಕಾಗೆಯು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ 'ಮನುಷ್ಯರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ಆರಾಮವು ಎಷ್ಟು ರಮ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೆ, ಅವಳನ್ನೂ ಏತಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ?' ವೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಾಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಕೋಗಿಲೆಯೋ ಪಂಜಮಸ್ವರದಿಂದ ಮಧುಮಾಸವು ಬಂದಿತೆಂದು ತನ್ನ ವೋಹದ ನೆಲೆಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹಾಡುತ್ತಲಿದೆ.

ಕ್ರಿಯಾಕೀಟಾದಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವೊದಲನೆಯ ಧರ್ಮ. ಅನಂತರ ತನ್ನ ಮಂಶವನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸುವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜೋಧೆಯು ಎರಡನೆಯದು - ಇದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವುದೇ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ (*Sexual Instinct*).

ಇಂಥಹದನ್ನು ಹುಡುಗರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬಹುದೆ ? ಎಲ್ಲಾ ಪೋಕರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾತೇ ಹೊರತು ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಸರಿಯೆ ! ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವವರೇಷ್ಯೋ ಮಂದಿ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಮಷ್ಟಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನರಿತು, ಎರಡರ ಮೇಲೆ ಗಾಗಿಯೂ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೇ ವಿದ್ಯೆ. ಇದು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ (Sexual Instinct) ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಗೃಹಸ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀರಿ.—ಆದರೆ, ಗೃಹಸ್ಥನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀರಲ್ಲ ! ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಸಾರುತ್ತೀರಿ. ಮದುವೆ ಎಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯಲೇಕೆ ? ಈಜು ಕಲಸದೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲವೆ ! ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬ ನೆಪದಿಂದ ಘೋರ ಪಾಪಕೂಪದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳುತ್ತೀರಲ್ಲ ! *

‘ಏನಾಹವೆಂದರೇನು ? ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕೆ ? ಇದರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವೇನು ?’ ಈ ರೀತಿ ಕೇಳುವವರು ಅತಿ ವಿರಳ. ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ್ಯೂ, ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸುವವರೂ ಅತಿ ವಿರಳ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ವಿಜ್ಞಾನವೇ ಮುಂ ತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂತೆ, ಏನಾದರೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದಾಗಲಿ ಆದರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ದೋಷಾರೋಪಣೆಗಳೇ ! ಕಾಲಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗಳು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಾವೂ ಬದಲಾಯಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಜೀವನವು ಟೊಳ್ಳೇ.

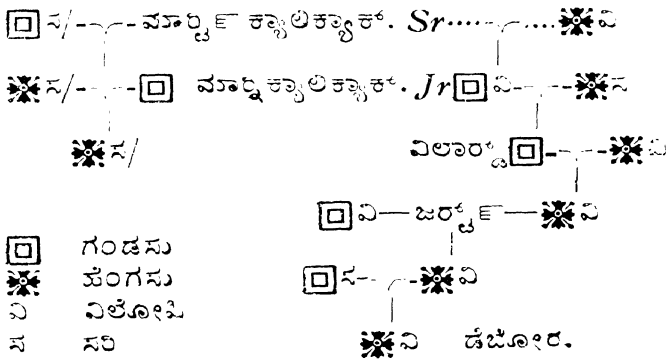
ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹುಟ್ಟಿದಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ; ಸೈಜಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಯಾವ

ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಮಹತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬುದು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ ; ಪರಿಶುದ್ಧವಾದವನು ಸುಸಂಸ್ಕೃತನಾಗಿರುವುದೂ, ಹೆಚ್ಚುವುದೂ ಉಂಟಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ವೃಗಗಳಿಗೂ ಇದೇ ತಾರತಮ್ಯ. ಈ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಪ್ರತಿಕೂಲಗಳೂ ಎರಡೂ ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳು ಬೆಳೆದಂತಿದ್ದರೆ—ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಅಶ್ಲೇಷ ಇದೆ.

ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗು. ಜೀವಿಸಿ ಮರದಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಹೆಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೀತೆ! ಕತ್ತಿಮರಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಕುದುರೆ ಮರಿಯು ಇದ್ದ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಜಿಳಿಯುತ್ತ ಕತ್ತಿಯೇ! 'ವಂಶ'ದ ಗುಣಗಳು, ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ—ಹೀನಸುಳಿ ಬೋಳಿಸಿದರೆ ಹೋಗುತ್ತೇಯೆ! ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೂ, ತರಬೇತಿಸಿಂದಲೂ, ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದು ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಕೆಲವು ಮನೆತನದವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯುಳ್ಳವರ ಕಡೆಯೇ ಅಲ್ಲ ; ವಿಲೋಪಿ (Delinquents) ಗಳ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. "540 ಮಂದಿ ಪೈಕಿ, ಐದರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದವರು ; 37 ಮಂದಿ ಭಗಂಧರವೇ ಮುಂತಾದ ರೋಗಗಳನ್ನುಳ್ಳವರು ; 53 ಮಂದಿ 'ಪೂರ್ ಹೌಸ್' ನಲ್ಲಿದ್ದವರು ; 76 ಮಂದಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದವರು ಮತ್ತೆ 229 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪೈಕಿ, 128 ತಾರಸ್ತ್ರೀಯರು. ಇದರಿಂದ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ

ಈಗ 75 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 39,00,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟ--ಶೋಗ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಆದ ತೊಂದರೆ ಬಿಟ್ಟು." *The Jukes by R. L. Dugdale.*

‡ 'ಕ್ಯಾಲಿಕ್ಯಾಕ್' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ವಿಲೋಪ (*Delinquency*) ನ್ನು ಹೇಗೆ ಹರಡುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲೋಸುಗ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವರ ತೀಲ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆಸರಿಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೇ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು, ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು, ಮರಿಮಕ್ಕಳು (496) ಒಳ್ಳೇವರೇ ಆದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವರ ಸೈಕಿ ಮುಕ್ಯಾಲುಸಾಲಾ (480) ಜೂಜುಕೋರರು, ಹೆಂಡಕುಡುಕರು, ಚಾರರು, ಮುಂತಾದವರೇ !

* (1) ಗಂಡಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರೂ ವಿಲೋಪಿಗಳಾದರೆ ತಿಶುವೂ ಕೂಡ ವಿಲೋಪಿಯೇ.

(2) ತಿಶುವು ಹುಚ್ಚಾಗಲಿ, ವಿಲೋಪಿಯಾಗಲಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಗಂಡಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಹುಚ್ಚಾಗಲಿ, ವಿಲೋಪಿಯಾಗಲಿ ಆಗಿರಬೇಕು.

ಈ ತತ್ವಗಳ ನಿಜಾಂಶವು ಈ ಕ್ಯಾಲಿಕ್ಯಾಕ್ ವಂಶದಿಂದ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಈಜೋಕಾ ಎಂಬುವಳು 'ಐಲು'. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲೋಸುಗ ಈ ವಂಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಗಂಡಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರೂ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ (ಸ, ಸ,) ತಿಶುವೂ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ವಿಲೋಪಿಯಾದರೆ (ಸ, ವಿ, ಅಥವಾ ವಿ, ಸ) ತಿಶುವೂ ವಿಲೋಪಿಯೇ!

ಇನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿ. ಮಗುವಿನ ತಿಲಕಣ್ಣು, ತಂದೆ ತಾತ ಮುಂತಾದವರ ತಿಲಕಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಾಲ್ಟನ್ (Gallon) ಎಂಬಾತನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ತಿಶುವಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಚಾಲು ಕಾಲು ಭಾಗ; ತಾತ ಅಜ್ಜಿಗಳ ಪಾಲು $\frac{1}{8}$; ಮುಂತಾದವರದು $\frac{1}{16}$; ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆಂಬುದು ಈತನ ಮತ. ಕ, ಎಂಬಾತನು, ಚ, ಎಂಬಾಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನೆಂಬೋಣ. ಅ, ಎಂಬಾತನು ಇ, ಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಿಕೊಂಡು ಋ ಎಂಬಾಕೆಯೇ ಮಗಳೆಂಬೋಣ. ಋ, ತ, ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ 'ಟ' ಹೆತ್ತರೆ, ಆ ಮಗುವಿನ ಗುಣಗಳು ಮೇಲೆಹೇಳಿದ ಸೂತ್ರದಂತೆ ಇಷ್ಟಿರಬೇಕು. — $\frac{1}{4}$ ತ- $\frac{1}{4}$ ಋ- $\frac{1}{8}$ ಕ- $\frac{1}{8}$ ಚ- $\frac{1}{8}$ ಅ- $\frac{1}{8}$ ಇ..... ಈ ಸೂತ್ರವು ನಿಜವಾದ ಸಕ್ಷದಲ್ಲ, ಮೂರು ತಲೆಗಳ ನಂತರ

*Heredity in relation to Eugenics—Davenport.

‡The Kalikak Family—Goddard.

ಕೂಡ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಉದ್ಭವಾದ ಕತ್ತನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಪಂಡಿತಪುತ್ರರು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ 'ಪಂಡಿತಪುತ್ರ'ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದಮೇಲೆ ಇದರ ನಿಜಾಂಶದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದೇನಾದರೂ ನಿಜವಾಗಿದ್ದು ಸಕ್ಷದಲ್ಲ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಪಾಠಹೇಳುವುದೇನೋ ಬಹಳ ಸುಲಭ. ತಂದೆ ಓದಿರೋದೆಲ್ಲಾ ಮಗನಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಪಾಠ ಏಕೆ! ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೆಡಕೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆ ಏನು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಮಗುವಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ತರಬೇತು ಮಾಡುವುದು, ಈಗಿನಗಿಂತ, ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ವಂಶದಿಂದ ಬಂದ ಹುಳುಕೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಹೊರವಳೆಯಿಂದೊದಗಬಹುದಾದ ಕೇಡುಗಳೂ ಸಹ, ಮಗುವಿನ ಚಾಲನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಇದರ ನಿಜಾಂಶವು ಇನ್ನೂ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು, ತೋರಿಸಿದಾತನು ಫ್ರಾಯಿಡ್‌ನವನು. (*Sigmund Freud*). ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಧೋಗತಿಗೆ ತಳ್ಳುವುದೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಎತ್ತರಮಾಡುವುದೂ, ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯೇ, ಎಂಬುದು ಈತನ ಮತ. ಆಡ್ಲರ್ (*Adler*) ಎಂಬಾತನಾದರೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಅಧಿಕಾರದ' ಅಶೆಯೇ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವನು. ಜಂಗ್ (*Jung*) ಎಂಬಾತನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಭೋಧೆಯ ಶಕ್ತಿಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅದಕ್ಕೆ 'ಲಿಬಿಡೋ' (*Libido*) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವನು. 'ವಿಷ

ಯಾಸಕ್ತಿಯು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಭೋಗಾಸಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೂಲಕ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಕುಖ ಉಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಬೇಗ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ (Freud).” ಈ ಮತವನ್ನು ಆನೇಕರು ಖಂಡಿಸಿರುವರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈಗ್ಗೆ ಯೂರೋಪು, ಅಮೆರಿಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ‘ಸೈಕೋ ಅನಾಲಿಸಿಸ್’ (Psycho analysis) ಈ ಘ್ರಾಯಿಡ್ಡಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ; ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ಚರ್ಚೆಯೇ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ವ್ಯುಗಗಳಿಗೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜೋಧಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜೋಧೆ (Instincts) ಗಳಿಲ್ಲದೆಯಿಲ್ಲ. ಇವನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಷ್ಟದಂತೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು ಮನುಷ್ಯರ ಕೈಲಿದೆ. ‘ಗ್ರಾಮೋಫೋಬ’ ಇಟ್ಟರೆ, ಆ ‘ಫೋಬ’ ಹಾಕಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ಹಾಡೇ—ಅದರಂತೆ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಾದರೋ ಯಾವುದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ರೆಕ್ಕೆ ಹುಳಗಳು ಎದ್ದೊಡನೆ, ದೀಪವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೆದುಳೆಂಬುದೊಂದಿದೆ. ಈ ಮೆದುಳಿನ ಮೂಲಕ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜೋಧೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ, ಮನುಷ್ಯನಿಗಿದೆ. ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅದನ್ನು ಅಮುಕಲು (repress) ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಅದು ‘ಆಡ್ಡವಾರ’ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ (Perverse). ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಕಾಯಿಲೆ ಸಂಭವಿಸಿ, ‘ನೂರೋಸಿಸ್’ (Neurosis) ಆಗುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ.

•ಸುನೀ ಗಂಡಸರಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಯವೇ ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತ ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನೂ, ಬೈಯುವುದನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಸುಳಿ ಕೇಳಿದ್ದೆಂಪೆ. ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮೆದಳಿಗೆ ಹತ್ತುತ್ತೆಂಬುದು ಹೊಡೆಯುವವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಲಿನ್ನೆಟ್—ಆ ಟೀ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು.

ತಾಯಿ—ನಿನಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ—

ಲಿನ್ನೆಟ್—ನಾನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿ—ಜಿಕ್ಕ ಮಗು, ನಿನಗೆ ಮದುವೆ ವಿಚಾರ ಸುಸುಗೊತ್ತು ?

ಲಿನ್ನೆಟ್—(ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಬ್ಬುಕೊಂಡು) ನಿನಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿ—ಸರಿ, ಬೇಡ. ಗಂಡಂದಿರು ಕರಡಿಗಳು
(—*Husbands are horrid.*)

ಲಿನ್ನೆಟ್—ಗಂಡಂದಿರು ಟೀಪಾತ್ರೆಯಂತೆಯೇ ಕೆಟ್ಟವರು.

ತಾಯಿ—ಟೀ ಪಾತ್ರೆ, ಏತಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದು ?

ಲಿನ್ನೆಟ್—ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಸುಡುತ್ತದೆ.

ಲಿನ್ನೆಟ್ಟಿಗೆ ತನಗಿಂತ ಜಿಕ್ಕವರಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮವಯಸ್ಕರಲ್ಲಿಯೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಡೆದಾಟವೇ. ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಿರುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮದುವೆಯೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಮಾಡಬಾರದ್ದೆನೋ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ (*Case 1. Linette. Studies in Psycho analysis, Bandouin*).

ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರುವುದರಿಂದ ಸಮಗೀಗ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕೇಳಾಗಿದೆ.

ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಜನರ ಆಯುಷ್ಯವಾಣಕಲ್ಯಾಣ, ಮಿಕ್ಕ ಜನಾಂಗದವರ ಆಯುಷ್ಯವಾಣಕಲ್ಯಾಣ ಎಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ? ಇಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ? ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಸಂಪಾದನೆಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಸಂಪಾದನೆಗೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ, ಫಾಡ್ಡಿಯವರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ರುಜುವಾತುಗಳಿಂದ ನಮಗಾಗಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.* ಈ ವಿಷಯಾ ಸಕ್ತಿಯ ತುಟಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಈಗ ಬೆಳೆಯುವಂತೆಯೇ ಆದನ್ನು ಅಡಚನೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನಾ ಕಡೆ ತೊಡಕುಗಳು ಬಿದ್ದು, ಉಗುರಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗೊಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.

ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಇದನ್ನು ಅಮುಕಲು (*Repress*) ಸಾಧ್ಯವೆ? ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಅಮುಕುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮುಚ್ಚಿಡುವುದರಿಂದ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕದಲದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತರವಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮೊಡನಾಡಿಯೊಬ್ಬನು, ನಮ್ಮೊಡನೆ ಓದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಅಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಯಾರಾದರೂ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲು ನೊದಲು ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ನಾಚಿಕೆ, ಮುಖವೆಲ್ಲ ಕೆಂಪುರುತ್ತಿತ್ತು ಮಡುಗರು - ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅವನು ಮೆಟ್ಟಿಗೆ ಒರಟ

**Sex-Problem in India*—by Prof. N.S. Phalke.

ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಯಜ್ಞ ಹಿಡಿಯಿತೆಂದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ - ಬಾಲ ವಿಧವೆ. ಈಕೆಗೂ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೂ ಮಾತುಕತೆ ಇತ್ತೆಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅಮುಕಿಟ್ಟ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ (*Sexual Instinct*) ಯು ತಲೆಗೆರತೆಂದು ತೋರುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಇದನ್ನು ಅಮುಕಿ ಹಿಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಮುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಇದೇ ಬೇರೇ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದೂ ಉಂಟು. ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತರವೇ ಸಾಕು. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು (ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು) ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದರೆ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಈ 'ನಗು' ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ಜೀರ ಅವತಾರ. ಹೀಗೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಬಹುದು. ಈ 'ಅವತಾರ'ವನ್ನು ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು 'ಸಬ್ಲಿಮೇಷನ್' (*Sublimation*) ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಐಡೆಂಬ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು ಶೃಂಗಾರ ಹೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಹುಡುಗಿಯು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವಳಿಗೆನೋ ಬಂದು ಬಗೆಯ ಧಯವಂಟಾಗಿ, ಅಂದಿಸಿಂದಾಚೆಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಬೋಜಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನೋಗಸಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೇ ಉಡಿಸಿ, ಅದರೊಡನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ರಜಸ್ವಲೆಯಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಸಂಕಟ, ಎಲ್ಲಿ ಏನು ತಪ್ಪವಾದರೂ ಹೆದರಿಕೆ, ಹೀಗಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ದಿವ್ಯಗಳಾದಾಗ್ಯೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ

ವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಆಗ, ಅವಳಿಗೆ ಪಠಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದ, ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯು ಈ ಅವತಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತಾಗಿ, ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ, ಅವಳ ಖಾಯಿಲೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆರು ತಿಂಗಳಾದನಂತರ ಗುರ್ತು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. (2. *Ide Studies in Psycho-analysis, Bandouin*) ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ಬಹಳ ಓನಗಳಿಂದಲೂ ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆಂಬುದು ತಿಳಿದಂತಿದೆ. ರೂಸೋ (Rousseau) ವಿಗೆ 'ಹೆಂಗಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಗಣಿತವನ್ನು ಕಲಿ!' ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ವದಂತಿ. "ಅಸ್ತ್ರಿಯಾಗೇಶದ ಒಬ್ಬ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಹೆಂಗಸು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಓದುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕಲಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಂದಾಚೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ನೋವು (ಅವಳು ಓದುತ್ತಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಶೋಮ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಥಾನಾಯಕಿಯು, ಸರಿಯಾದ ಗಂಡ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಸ್ತೂಲನ್ನು ತಲೆಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತಳು.) ಅವಳ ಗಂಡನು ಅವಳಿಗಿಂತ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನವ. ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಗೌರವ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಕುರೂಪಿಯಲ್ಲಿ ಇವಳ ವೋಹ. ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಯುವಕನನ್ನು ವೋಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದಾಚೆಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನರ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಡ

ಬೇಕಾದರೆ, ಅವಳು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡಿದ್ದಳು.

ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ವಯಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು, ತನ್ನ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ಲೇಟೋ (Plato) ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಂಟ್ (Kant) ಇವರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೊದುವುದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿದ್ದನು—ಇವರಿಗೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಮತೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದೇಯಿದೆ.

“ಒಬ್ಬಾಕೆಯು, ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಾರಿಯಾದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ನಾದಿಯ ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ, ಮಗುವನ್ನು ಅವಳ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಕೈಲಿಟ್ಟಳು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ, ನಾದಿಯ ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ, ಆ ಮಗುವು ಉಳಿಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಈಕೆಯೋ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಗು ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾದರೂ ಸಾಕೋಣವೆಂದು ಒಂದು ನರ್ಸರಿ (Nursery) ಯನ್ನಿಟ್ಟಳು—ಹೀಗೆ, ಸಮಷ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದೂ ಉಂಟು. (p. 313 *The Psycho analytic Method by Pfiser*) ”

ಇದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೇಡನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಬದಲು, ಅವರಿಗನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಪಿರಾಜನ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ತಾಜಮಹಲಿನ ಅವತಾರ (Sublimation) ನೆತ್ತಿದಂತೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ದೇಶೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ - ?

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯನ ವೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ತಾನು ಮುಂದೆ ಸಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ ಓದುವವರೇ ಬಹಳ. ಹೀಗಾ

ಗಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ನಾಟಿದಮೇಲೆ, ಅದಾಗುವವರೆಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ. ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಶೃಂಗಾರ ರಂಜಿಷ್ಯಗಳಿಗೆ ಮನವೆಲ್ಲೆಂದ ಬಂದೀತು ?

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಯಸ್ಸಿಗೆ, ವಿವಾಹವೆಂದರೇ ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡುವ ಪಾಪಸಮೂಹಗಳೆಷ್ಟೋ ನಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ತನಗೆ ಬಿಡುವಾದಾಗ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವಂತೆ, ಮಗುವಿಗೆ ರುಜಿಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕು; ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು 'ಹಾಬಿ' (Hobby) ಇರಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಂದ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯಾಶಕ್ತಿಯು ಜಿಳವಣಿಗೆ, ಮಾರ್ಪಾಟು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೋ, ಅಷ್ಟೂ, ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಗುರುಗಳೂ ಕೂಡ, ತೋರಿಸಬೇಕಲ್ಲವೆ ?

ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯ ವಿಚಾರ

“ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತೀರೇಕೆ?”

“ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ.”

“ಆಮೇಲೆ?”

“ಕಾಲೇಜಿಗೆ—”

“ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡೋದೇನು?”

“ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ.”

“ಅಲ್ಲಿಂದಾಜೆ—”

“ಆಗಲಪ್ಪ! ನೋಡೋಣ. ಎಂ. ಎ., ಒಂದಾಗಲಿ.”

“ಆಮೇಲೆ?”

“ಜಸಾನಿಗೋ ಅಮೆರಿಕಾಗೋ ಕಳಿಸೋಣ.”

“ಏತಕ್ಕೆ?”

“ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ!”

ಹೀಗೇ ಎಳೆ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದುಕರ ವರೆಗೂ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೋದ ದಂತೂ ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಸತ್ತಹಾಗೇ !

“ನಿಮ್ಮ ಮಗೂಗೆ ಈ ಸಲ ಹೋಯಿತಂತೆ. ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ! ಸದ್ಯ ನಮ್ಮೊನಿಗೆ ಆಯಿತಪ್ಪ.” ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಕೂತೋನಿಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಅಲ್ಲ ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಏನೋ ಜಗತ್ತಿನ ಆದಹಾಗೇ. ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಭಂಗಾರದ ಕಿರೀಟ ತಂದಿಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ !

ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ * ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವೇ ! ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದವನಿಗೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ ಹೆಚ್ಚೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗತಕ್ಕ ವಿಲ್ಲ.

ಯಾವುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸೋಣ. ಆಯಾ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಗ್ಗ (Matter) ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉರು ಹೊಡೆದಿದ್ದಾನೋ ನೋಡೋಣ. ವೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ (Intelligence) ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುದುರಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು? ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಇದಕ್ಕೇನು ಕಗ್ಗವು ಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಕುಶಲತೆಯು ಬೇಕೋ ಎಂದು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದಾಣೆ ಪಾಲು ಕಗ್ಗವೇ ! ಕಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಕಗ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ತೋರುವ ರೀತಿ ಹೇಗೆ? ಸಾತ್ವಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೀರನ್ನಾಗಲಿ ಹಾಲನ್ನಾಗಲಿ ಅಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ, ಕಗ್ಗವು ಕುಶಲತೆಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನೇ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈಗಿನ ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಮತ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನೇತಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುವವರು ಅತಿ ವಿರಳ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ತುಂಟತನ ವಿಸರೀತ, ಪಾಠಶಾಲೆಗಾದರೂ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ

* ಪರೀಕ್ಷೆ, — 'ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ' ಸಂಚಿಕೆ ೯ ಸಂಪುಟ ೭.

ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರಾಗಿ; ಹುಡುಗನನ್ನು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತೆ. 'ನನ್ನ ತಲೆಮೇಲಿನ ಶನಿ ನಿನ್ನ ತಲೆಮೇಲೆ' ಎಂದ ಹಾಗೆ. ಹುಡುಗನ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದೆ? ಯಾವ ಕಸುಬನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ನುಕೂಲ? ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಕಿರ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ? ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೂ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ? ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸುವವರೆಷ್ಟುಮಂದಿ? ಅಪ್ಪನೆಟ್ಟ ಆಲದಮಾರ—'ನಾನು ಬಿ.ಎ., ನನ್ನ ಮಗ ಎಂ. ಎ., ಆಗಬೇಕು—ಅಷ್ಟೇ' ವೊದಲು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ., ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಜುನಾಯಿಸುವಾಗ ಲಾತೂ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕಾಟನೆ ಕಾಟ. ವೈಸೂರಿ ನ್ನು ಇದು ತಪ್ಪಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇನ್ನೂ ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಓದೋ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ರುಜಿಯಿರಲ, ಬಿಡಲಿ, ಅವನದನ್ನು ಓದಲೇ ಬೇಕು. 'ಎದುರ ಮನೆ ಸುಬ್ಬರಾಯರ ಮಗ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಸುಬ್ಬನೂ ಅದನ್ನೇ ತಗೋಬೇಕು. ಬರೋಲ್ಲ ಅಂದರೇನೋ, ಹುಚ್ಚು ಮುಂಡೆ, ಆ ಹಾಳು ಚರಿತ್ರತೋಗೊಂಡು ಮಾಡೋದೇನೋ? ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಬೆಳಿಲ್ಲ. ಆಗಲೆ ಇವನಿಗೆ ರುಜಿ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಈಗಲೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನೀವೇನು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರೋ, ನಾ ಬೇರೆ ಕಾಣೆ! ಬಂದು ವ್ಯಾಕರಣ ಇತ್ತು! ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೆವು!! ಅದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓದಿದೋರಿಗೂ ಈಗನೋರಿಗೂ ಎಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯ!' ಪಾಠಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುದುರವುದೆಂತಲೂ, ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವವುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನುಂಗಿದರೆ, ಅವ

ಕ್ಷಿಂತ ಸುಲಭವಾಗಿರುವುವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನಾಗಿರುವನೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರ ಆಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿದರೆ ಸಾಕು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗುವುದಕ್ಕೆ !

ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುವುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದೇಯಿವೆ-‘ನಂಬರಿ’ನ ಮೂಲಕ. ಈ ‘ನಂಬರಿ’ನ್ನು ಕೊಡುವ ರೀತಿಯೇ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ವಿಧ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಯೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉದ್ದವಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಆನಂದ; ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪದಗಳಿರಬೇಕು; ‘ಮನೆ’ ‘ಗೃಹ’ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅಕ್ಷರಗಳು ಮತ್ತು ಪೋಷಿಸಿದಂತಿರಬೇಕು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಕೆಂಪು ಮಸಿ ಗೆರೆಗಳಿದ್ದರೆ ಚಂದ. ಒಬ್ಬ ಪರೀಕ್ಷಕನು ಎರಡನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ನಾಲ್ಕುನ್ನಿಡಬಹುದು; ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು ಕೊಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಈ ರೀತಿ ‘ಕೈತೂಕ ಬಾಯಿ ಬಣ್ಣ’ ಎಂಬಂತಾಗುವುದೇ !

ಇಷ್ಟಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಕನು ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಹುಡುಗನ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ತಿಳಿಯದವನ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯ. ಮೊದಲೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದು ತಿಳಿದ ಹುಡುಗನ ಉತ್ತರಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವಷ್ಟು ‘ನಂಬರಿ’ ಮಿಕ್ಕ ಉತ್ತರಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ದಡ್ಡನೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಹುಡುಗನ ಉತ್ತರಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವಕ್ಕೆ ಸೊನ್ನೆಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಹೀಗೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪರೀಕ್ಷಕರು ಹಾಕುವುದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಜವೆಂದು ತೋರಿಸಲೋಸುಗ

ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ **(Cambridge)* ನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. A, B ಎಂಬಿಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ತಾವು ಬರೆದ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು B ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು A ದೆಂತಲೂ, A ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು B ದೆಂತಲೂ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಯಾವಾಗಲೂ B ಗೆ A ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ 'ನಂಬರು' ಬರುತ್ತಿತ್ತು; ಈ ಸಲವೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹಾಗೇ ಕೊಟ್ಟರು.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. † ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತರಗಳ ಬೆಲೆಯು ಬದಲಾಯಿಸುವುದುಂಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಪರೀಕ್ಷೆಕನು ಮನುಷ್ಯ, ಯಂತ್ರವಲ್ಲ. ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ರುವಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಿತ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು ?

ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳು ಬಾರದಿರಲೆಂದು, ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ನಾಲಕ್ಕಾರು ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಗಾಜು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಡೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಲೋಪಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೇ ಸರಿ.

ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದವು ? ‡ ಎಲ್ಲೆಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವು ? ಇವು ಚೀನಾದೇಶದಿಂದಲೇ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಎದ್ದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಕೂತರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ. ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೂ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿರಬೇಕಂತೆ. ತಾತ, ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಮೂವರೂ, ಒಂದೇ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತ ಸಂದರ್ಭಗಳೆಷ್ಟೋ ಇವೆಯಂತೆ ! ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ, ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೇ

**Educational Psychology-Thorndike*

† ಪರೀಕ್ಷೆ - 'ಪ್ರೀಮ್-ಜೂಜ್ಞೆ' ಸಂಚಿಕೆ.

‡ ಪರೀಕ್ಷೆ - 'ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ' ಸಂಚಿಕೆ ೯ ಸಂಪುಟ ೭

ರ್ಗಡೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ!

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೇ ಇದ್ದವೆ? ಆಗ ಜನರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಪೂರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ ಈಗೂ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಲ್ಲಿ, ಇವುಗಳಿಗೂ ನಿಜವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳೆಯುವ ವಿಧಾನಗಳಿಗೂ ತಾರತಮ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪವುಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಗೋಚರವಾಗದಿರದು. 'ವರಪರೀಕ್ಷೆ' ಎನ್ನುವುದು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳೆಯಲು ಒಂದು ವಿಧಾನ. ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥರು ವರಾಸ್ತೇಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ವಿಚಾರಿಸಲು ಒಬ್ಬ 'ವರ' ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು. ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಆ ವರನನ್ನು 'ನೀವೇನು ಆಪಸ್ತಂಭರೋ ಅಶ್ವಲಾಯನರೋ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ವರನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ 'ನಾವೇನು ಅಷ್ಟು ಅಶ್ವಲಾಯನವೂ ಅಲ್ಲ; ಅಷ್ಟು ಆಪಸ್ತಂಭವೂ ಅಲ್ಲ' ಎಂದುತ್ತರಪತ್ತನೆಂದು ವದಂತಿ. ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ 'ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆ' ಯಂಥಾದ್ದ ರವರೆಗೂ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದುವು; ಈಗಲೂ ಸಹ ಮದುವೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲಕ್ಕಾರು ಜನ ಸೇರಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವುದುಂಟು. ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾತೃರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇಂತಹವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಒಡಿಪಯಸ್ಸನಿಗೆ ಸ್ಪಿನ್‌ಕೈ ಕೇಳಿದ್ದು; ಶ್ಯಾಮ್ನಿಗೆ ಸಿಂಹ ಕೇಳಿದ್ದು; ಇವು ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳೇ. ಈಗ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆದ ಮೆ. ಎಂ. ವಿ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕನ್ನಡಿಯೇ ಮೂಲ

ವಾಗಿವುಳ್ಳ ಒಂದು ಉಪಕರಣವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅದರ ಮೂಲಕ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ ಬಗೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (*Mirror Drawing Apparatus.*) ಇದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ 'ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರ ಭೇದನೆ'ಯು ಚ್ಚಾಸಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ವೊದಲು ವೊದಲು ಮನುಷ್ಯನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಬಹಳ ವಾಡಿಕೆ; ಈಗಲೂ ನಹ, ಹುಡುಗರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ, ಅವರವರ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯು ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತೆ.—ಬರೀ ಕೈಯಿಂದ ಇದು ಜಿಸಿ ನೀರು, ಇದು ತಣ್ಣೀರು ಎಂದ ಹಾಗೆ. ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಗಾಲ (Gall) ಎಂಬಾತನೂ, ಹತ್ತೊಂ ಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ವೊದಲಲ್ಲಿ ಕೊಂಜ್ (Combe) ಎಂಬಾತನೂ ಕಪಾಲ ಶಾಸ್ತ್ರ (Phrenology) ದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ವೊದಲು ಮಾಡಿದರು. ಮೆದಳೇ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೆ ಕಾರಣ. ಮೆದಳು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ; ತಲೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಮೆದಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದೇ ಇವರ ತರ್ಕ. ದೊಡ್ಡ ತಲೆಯಿರುವವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚು. ನೋರಕಾಯಂತೆ ತಲೆಯ ಆಕಾರವಿದ್ದರೆ, ಅವನು ದುಂದುಗಾರ. ತಲೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವು ಉಬ್ಬಿದ್ದರೆ ಆ ಭಾಗದ ಮೂಲಕ ಅವನು ಚತುರ. ಈ ರೀತಿ ಇವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ಹುಡುಗರನ್ನು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರ ತಲೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲಾವೇಟರ್ (*Lavater*) ಎಂಬಾತನು, ಚತುರತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಮುಖದಿಂದಲೇ

ಎಂದು ಸಾರುತ್ತಾ, ಮುಖಲಕ್ಷಣ ನಿರೂಪಣೆ (*Physiognomy*) ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ವಿಶದ ಪಡಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. 'ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯದೆ! ಈ ಮೂತಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆಯಿದೆ!' ಇದೇ ಅವನ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯೇ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ; ಸಾಮುದ್ರಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಂದರು. ಈಗಲೂ ಕೂಡ, ಹಸ್ತಸಾಮುದ್ರಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ, ಕೀರೋ (*Cheero*) ಎಂಬಾತನು, ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲಕ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು, ತಾನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೇಳಿದವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ 'ಬೈವ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ'ದಲ್ಲಿ ಈಗ್ಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ರುಜುವಾತಿಲ್ಲ.

ತಕ್ಷೀರ (*Criminal*) ಚಾಳಿಯುಳ್ಳವರ ಶರೀರ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಒಂದು ವಿಧವೆಂತಲೂ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಗುರ್ತುಗಳಿವೆಯೆಂತಲೂ, ಕೆಲವರು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿ, ಅಂತಹ ಗುರ್ತುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸಿದರು.—ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ತಿಗ್ಮೆಟಾ (*Stigmata*) ಎಂದು ಕರೆದರು. ಆದರೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ, ವಿಚಾರತೀಯವಾದ ಗುರ್ತೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿದೇಯಿದೆ. ಈ ತಕ್ಷೀರರ ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿಯು, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ನಡತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಗಿದೆಯಾಗಿ, ಅವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಫುರದ್ರೂಪಿಯು 'ತಕ್ಷೀರ' ನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ವಿಕಾರಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಕುರೂಪಿಯೂ ಆದವನು ಕೆಟ್ಟ

ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿರುವನೆಂದು ತ್ರಿವರ್ಷನಿಷ್ಠ ವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ?

ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವುಂಟೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಸರ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಗಾಲ್ಟ್‌ನ್ಸನೇ (Sir Francis Galton) ಗಣ್ಯನು. ಈತನು 'ಮಧ್ಯಮ'ದ ಉದ್ದವನ್ನೂ, ಬೆರಳುಗಳ ಮೇಲಿನ ರೇಖೆಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೋಧಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಈತನು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟವು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ; ಈ ಬೆರಳುಗಳ ಗುರ್ತುಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುವುದು. ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾರಲ್ ಪಿಯರ್ಸ್‌ನ್ (Karl Pearson) ನು, ಕಪಾಲದ ಸುತ್ತಳತೆ, ಅದರ ಗಾತ್ರ, ಮತ್ತು ಆಕಾರ, ಇವುಗಳಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಬಯೋಮೆಟ್ರಿಕಲ್ ಮೆಷ್ಚುರೇಮೆಂಟ್ಸ್ (Biometrical measurements) ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದರೊಡನೆ ಎಳೆತವಾಗಿರುವ ಗಣಿತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, 'ಗಣಿತ-ಹುಚ್ಚು'ರಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗೆಯೇ, ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳೂ, ಉಪಕರಣಗಳೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳಿಯಲು ಸಿದ್ಧವಾದವು. * ಡೈನಾಮೋಮೀಟರ್ (Dynamometre) a ಎರ್ಗೋಗ್ರಾಫ್ (Ergograph) b ಟಾಪಿಂಗ್ ಟೆಸ್ಟ್ (Tapping Test)

*Introduction to Experimental Education. (Rusk) a 212 b 213, 217

ರಿಯಾಕ್ಟ್ ಟೈಂ ಟೆಸ್ಟ್ *c(Reaction Timetest)* ಮುಂತಾದುವು ಕ್ರಮೇಣ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು.

‘ನನು ಒರಟು ; ಚರ್ಮ ದಪ್ಪ.’ ಹೀಗೆನ್ನುವುದು ಪಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಚರ್ಮದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಣ್ಣು, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಸಂಬಂಧ ಏರಬೇಕೆಂದು ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲ, ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನಳಿಯಲೋಸುಗ ಒಂದು ಉಪಕರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಈಸ್ಟಿ ಸಿಯೋಮೀಟರ್ (*Aesthesiometer*) ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ನಿಜವಾದರೆ, ಚರ್ಮದ ಸುಳಿವು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾದರೆ, ಯೂರೋಪಿನ ಜನರಿಗಿಂತಲೂ, ಟಾರೆನ್ಸ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಡುಜನರು ಇಮ್ಮಡಿ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮ್ಯಾಕ್‌ಡೂಗಲ್ ಮತ್ತು ರಿವರ್ಸ್ ಇವರಿಬ್ಬರೂ, ಈ ಕಾಡುಜನರ ಚರ್ಮವು ಯೂರೋಪಿನ ನಾಗರಿಕರ ಚರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಇಮ್ಮಡಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚ್ಚಾಪಕಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ, ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯು ಹೆಚ್ಚೆಂದೂ ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಚ್ಚಾಪಕಶಕ್ತಿಯೇನು? ಇದೇನಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ನೈಜ ಗುಣವೆ? ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ತೊಂದರೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಎಬ್ಬಿಂಗ್ ಹೌಸ್ (*Ebbinghaus*) ಗೆ ಮುಂಚೆ ಇದರ ನಿಜತ್ವವು ಅಷ್ಟು ಗೋಚರವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಚ್ಚಾಪಕಶಕ್ತಿಗೂಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು, ಕಬ್ಬಿಣ ಅಗಿಯೋಕೆ ಹೋಗಿ ಇದ್ದಲು ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗೆ, ಈ

ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಯ ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳು, ಅವುಗಳ ಗುಣಗಳು ಇವು ಕಂಡುಬಂದವು.

ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ (*Intelligence*) ಎಂದರೆ ಏನು ? 'ಅವನೇನಯ್ಯಾ ಜತುರ, ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಚನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.' ಇದೇ ಕೆಲವರು ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಎನ್ನುವುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಜನರ ಕೈಲಿ ಮಾಡಲಾಗದ ಕೆಲಸ, ಬೇರೊಬ್ಬ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನೇ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯುಳ್ಳವನೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಗಣಿತ'ದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗನಾದವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವರು. ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದವನು, ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಗಟ್ಟಿಗನಾಗಿರಬಹುದು. 'ಗಣಿತ'ದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗನಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದವನು, ಒಳ್ಳೇ ವಕೀಲನಾಗಿರಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆ ? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಇದನ್ನು (*Intelligence*) ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇದರ ಅರ್ಥವು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ; 'ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು; ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ' ಎಂದ ಹಾಗೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿತ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕೆ 'ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿ' (*General Mental Energy*), ಎರಡನೆಯದಕ್ಕೆ 'ಕಲಿತ-ಬುದ್ಧಿ' (*Specific Mental Capacity*) ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಸಮ; 'ಕಲಿತ-ಬುದ್ಧಿ'ಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳಿಯುವುದೆಂದರೆ, ಈ ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿ ಯನ್ನಳಿಯುವುದೇ. ಇದನ್ನಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಇದು ಮಾಡ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸದಿಂದ ಅಳಿಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ ; ಒಂದಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೂ ಇರುವ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಇದರ ಕೆಲಸ. ಇದನ್ನಳಿಯಲು ಸಿರಲ್ ಬರ್ಟ್ (Cyril Burt) ಎಂಬಾತನು ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆ (Tests) ಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿರುವನು. ಇದನ್ನಳಿಯಲು ಒಂದು 'ಗಜದಕಡ್ಡಿ' ಬೀಕಿಲ್ಲ—ಇದಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಬಿನೆಟ್ (Binet) ಎಂಬಾತನ ಸಲಹೆ. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವೇನೆಂದರೆ, ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿಯು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯೂ ಇನ್ನೆರಡರಿಬೇಕು ಆದರೆ ಮಹಾತ್ಮರು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ಮೀರಿರುತ್ತಾರಾಗಿ, ಆನರ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳಿಯಲು. ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಗಾಡ್‌ರೈ, ಯಾಕ್ಸ್, ಟೆರ್ಮ್ ಮುಂತಾದವರೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಿಂದ ಒಂದು ಗಂಟೆವರೆಗೆ, ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

ವೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಘೋರಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಸಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲು, ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸತೊಡಗಿದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ತಿಪಾಯಿಗೂ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಾದರೆ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಯುದ್ಧವೇ ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ, ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಬೆಲಾರ್ಡ್ ಎಂಬಾತನು ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಡಿಸಿದನು. (1) ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವರನ್ನು

ಆಡಿಗೆ ತಕ್ಕವುದು; (2) ಬುದ್ಧಿ ಕೌಶಲತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು-ಬಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಅವರವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೂ ದೇಶಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು; ಇವೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶಗಳು. ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ, ಹಿಂದಿಳಿದ ಹುಡುಗರನ್ನು ಇರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ಸ್ಪಿಯರ್ಮನ್ (*Spearman*) ಎಂಬ ತನು, ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಿರುವನು; ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ ವಿವರಿಸಿರುವನು ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಿ, ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ-ಜಲನ (*Typical Performance tests*)-
2. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬರವೆಯಿದ್ದವರಿಗೆ-ಚಿತ್ರಗಳ ಹುಳುಕನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು (*pictorial Absurdities*)
3. ಪದ್ಮಶ್ಯೂಷ (*Maze Threading*)
4. ಚುಕ್ಕೆಗಳ ಗಟ್ಟಿ (*Dot Pattern*)
5. ಕೆಲವು ವಿಭಜನ (*Dividing Geometric Figures*)
6. ಅಕಮಾನನ್ನು ಸಂಪಡಿಸುವಿಕೆ (*Completion of Form series*)
7. ಅಂಕಗಳ ಶೋಧನೆ (*Checking identity of numbers*)
8. ಅಂಕಿ-ಸಂಕೇತ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ (*Digit-symbol substitution*)

9. ಕ್ರಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವಿಕೆ
(Completion of Number relation series)

10. ಕೂಡುವಿಕೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬಂದವರಿಗೆ-ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ

11. ಅಂಕಿಗಳ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ (Memory of Numbers)

12. ಹಿಂದಿಸಿಂದ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ

(Repeating numbers backwards)

13. ವಾಕ್ಯಗಳ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ (Memory for sentences)

14. ಪದಸಮೂಹ (Speaking Vocabulary)

15. ಪದವ್ಯವತ್ಯೇದ (Word Discrimination)

ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬಂದವರಿಗೆ-ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ

16. ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಹೇಳುವಿಕೆ (Naming Opposites.)

17. ವರ್ಣಾಕ್ಷರನ್ಯಾಸ (Spelling Tests)

18. ವಿಚಾರಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆ (Range of Information)

19. ಓದುವುದು-ಪದ (Vocabulary)

20. ಓದುವುದು-ಸರಾಗ (Direction)

21. ಓದುವುದು-ಅರ್ಥಸಹಿತ (Interpretation)

22. ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ (Disarranged sentences)

23. ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವಿಕೆ (*Completion of sentences*)

24. ಸಾಮ್ಯ (Analogies or Mixed Relations)

25. ಬರಹ (*Hand writing tests*)

26. ಪ್ರಬಂಧ (*English Composition*)

27. ಪದ್ಯವ್ಯವಕೇಂದ್ರ (Poetic Discrimination)

28. ಲೆಖ್ಯ (*Arithmetic-Reasoning*)

29. ನ್ಯಾಯ (*Practical judgement*)

30. ತರ್ಕ (*Logical conclusions*)

ಇವು ಹೆಂಗಿರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲೋಸುಗ. ಇಲ್ಲ ಕೆಲವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇವು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿರುವವನ್ನು ನೋಡಿ. ಅವುಗಳಂತೆ ಮಾಡಿದವುಗಳು; ಅವರವರು ಅವರವರಿಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ, ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಜೀವದ ಹಾಗೆ ತಯಾರಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

1. ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರದೇ ಇರುವವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ:—

(ಅ) ನುನೆ, ಗುಡಿಸಲು, ಬಂಗಲೆ, ಕೋತಿ

(ಇ) ಗಿಳಿ, ಹಸು, ಗೂಬೆ, ಕಾಗೆ

(ಉ) ಕುದುರೆ, ನಾಯಿ, ಕೋಳಿ, ಬೆಂಕೆ

2. ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು \times ರಿಂದ ತೋರಿಸಿ.

ನಾವು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು,

- (ಕ) ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ,
- (ಗ) ಎಲ್ಲರೂ ನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ,
- (ಘ) ಕೊಳೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ,
- (ತ) ಊಟನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ,

3. ಇದರಂತೆಯೇ ಇರುವ ಎರಡು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ:—

- (1) ೧, ೩, ೫, ೭, ೯, ೧೧,
- (2) ೧, ೪, ೮, ೧೬, ೩೨, ೬೪,

4. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ:—
ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲೆ ಊಟ ಹಾಕಿದೆ.

5. ಇವಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿರುವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ:—

- (ಆ) ಕಪ್ಪು—
- (ಈ) ಭಾರ—
- (ಊ) ಧೈರ್ಯ—

6. ತೋರಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪದವನ್ನು ಹಾಕಿ
ಅಂಕಿಯ ಜಿಟಿಯನ್ನು.....ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ
ಮೇಜಿನ, ಬೊಂಬೆಯ, ಮರದ, ಕಾಗದದ,

7. ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪದವನ್ನು ಹಾಕಿ
ತಲೆ: ಬಾಯಿ :: ಚಿಕ್ಕಮನೆ:
ಕುರ್ಚಿ, ಸಂದೂಕ, ಜಾಗಿಣ, ಮೇಜು,

8. ರಾಮನು ಕೃಷ್ಣನಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದ. ಕೃಷ್ಣನು
ಗೋಪಾಲನಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದ. ರಾಮ ಗೋಪಾಲ
ಅರ ಪೈಕಿ ಯಾರು ಉದ್ದ ?

ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರಾಗಿ, ಯಾರೂ ಬೇಕಾದರೂ, ಇದಕ್ಕೆ ನಂಬರು ಹಾಕಿ ಅಳಿಯ ಬಹುದು. ಈಗಿರುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಂತಲ್ಲ.

ಆಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಧವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವೇ ಕಾರಣ ; ಯಾರಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಓದಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯಿದೆಯೋ, ಅಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಓದುವುದರಿಂದ ತಾವೂ, ತಮ್ಮ ದೇಶವೂ ಉತ್ತೇಜನ ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಲ್ಲ. ನಮಗೂ ಅವರಿಗೂ ಇಷ್ಟೇ ತಾರತಮ್ಯ ' ಮಕ್ಕೀಕಾ ಮಕ್ಕಿ ' ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಯಾರೂ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಸಾವು ಬಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದ್ದೀವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರ್ನಾಲ್ಡ್ ಬೆನ್ನೆಟ್ (Arnold Bennett) ರಂಗಸ್ಥಳದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ' ಕ್ಷಾಮವು ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ ; ಮ್ಯಾನೇಜರುಗಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸರೊಟ್ಟಿ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಭಯ. ಛೇ! ಹೊಸದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದೇ! ಹಳೇದಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ,' ಎನ್ನುತ ವಿರಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಹಾರೈಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. " *

* * * * *

ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ? ಯಾರಿಗೆ

* A famine exists ; managers are dying of hunger. Offer them a new

ಗೊತ್ತು! ಓದು ಕಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ; ಕಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಏಕಕ್ಕಾಗಿ? ಈ ಕಾರಭಾರಿಲ್ಲಾ, ಏನು? ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಉಪಕಾರ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ, ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದೆನ್ನುವ ವಾಸನವಿಗೂ, ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವುದು. ತೋಜಿದ್ದೇನಾದರೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ 'ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ'; ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ಈ 'ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ' ಬಿಡವೆಂದು ನನ್ನ ನ್ನೇಹಿತ ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಾಗ್ಗೆ, ಆಗ್ಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಮನವಾಗುತ್ತದೆ ಯೇ ಹೊರತು, ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳಾದ ವೇಳೆ, ಪುನಃ ಮಳೆ ರೋಗ (Piles) ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬರೋದೇ, ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸಾಕಾಗಿ ಆತ - 'ಇದೊಂದು ತರದ ಪಚ್ಚು' ಎಂದ.

ಒಬ್ಬರು: 'ಏನಾದರೂ ಸಂಕಟ ಆದರೆ, ಬೇಕಾದ ದೋಷ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಅರ್ಧಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತೆ. ನೀನೇನು ಬೇಕೋ ಎಲ್ಲಾ ಒದರಿ ಬಿಡಯ,'

ಇನ್ನೊಬ್ಬರು: "ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ದೇವರೇ ಉರುಳಾಡಿ ಹೋದಾಗ, ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿನ ದೇವರು ಕೈಬಾಸ ಬೀಡಿದನಂತೆ! ಒದರಲಿ. ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಬೈಗಳೆಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿ."

loaf and they turn from it in fear. 'No', they say, 'you must not ask me to eat that; it is not stale', and go on bravely dying.

—Things that have interested me—
Arnold bennett.

ಮತ್ತೊಬ್ಬರು: “ ಹೊಸದಾಗಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ. ಹೊಸ ಅಗಸ ಗೋಣೀನ ಎತ್ತಿತ್ತಿವೊಗೆದ ಅಂತ. ಕೂಗಲಿ, ಬರೀ ಕಂಠ ತೋಷಣಿ, ಮುಂದೆ ತಲೆ ತೂಗೋದು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಳೆ ಸಂಬಂಧ ಅಂತಾರೆ.”

ಬೇರೊಬ್ಬರು: “ ಇವರಪ್ಪಂದಿರಿಗೆ, ಅವರಪ್ಪಂದಿರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದೋರು ನಾವು. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದಿನ ಪೋರ. ಅವ ಅನ್ನೋದು ಅಪ್ಪಾಗ್ರೇ ಅದೆ. ಏನೋ ಅವಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತೀರ್ಥ ತಗೊಂಡ ಹಾಗಾಗ್ಲಿ.”

ಮಗದೊಬ್ಬರು: “ ಊರು ಉಪಕಾರ ಅರಿದು ; ಹಣ ಶೃಂಗಾರ ಅರಿದು ಇವನಿಗೇನು ಹಿಡಿದಿದೆ ಇದೆಲ್ಲಾ - ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡದೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾಪ್ಪಾ ವ್ಯಸನ!”

ಹೀಗೆ ಜೀವಿ ಏನಾದರೂ ಎನ್ನ ಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ನಗ ಬಹುದು. ‘ ನಗೇನಾಭಿಷ್ಠಾಯಿ,’ ಎಂದಿದ್ದರೂ, ನಕ್ಕರೆ ನನ್ನ ಮನೋಗತವು ಸಫಲವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕಗಳು	0-4-0
ಬಾಬರ್ (ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ)	0-3-0
ಬಂಧ ವಿವೋಚನೆ (ನಾಟಕ)	0-8-0
ಸೂರ್ಯಭೇದನ ವ್ಯಾಯಾಮ	0-8-0
ಬೌದ್ಧ ದೇಶೀಯರ ನಡೆನುಡಿಗಳು	0-7-0
ಕಾಸಿನ ಸರ (ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು)	0-4-0
ಬೆಂಜಮಿನ್ ಫ್ರಾಂಕಲಿನ್	1-0-0

ವಿನಾಯಕ ಪ್ರಕಟನಾಲಯ
ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

